

Rozhovor 1 – Student A

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak na začátek bych se akorát zeptal, zda souhlasíš s tím, abych si rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

T: Ano.

J: Super, takže bych začal otázkou, na jakou střední školu si chodil?

S: Chodil jsem na gymnázium.

J: A z čeho jsi maturoval? Informatiky?

S: Právě z informatiky, z matiky a čeština, angličtina no, taková klasika.

J: A proč zrovna pedagogická fakulta, když jsi se rozhodoval?

S: („zasměje se“) ... no, pův..., já jsem měl dvě volby v počátku. Já jsem totiž teď, ... teď bych měl být správně ve druháku, ale první škola mi nevyšla, to jsem šel na ČVUT v Praze, právě na informatiku, ale bylo to nad moje síly, už jsem vlastně po měsíci věděl, že to nebude ono. A právě ta druhá varianta, kterou jsem zvažoval ještě na gymplu, že bych zkusil, tak byl právě „pedák“, a tak jsem si říkal, že druhý pokus zkusím právě ten, tedy s informatikou a jako druhou volbu teda toho předmětu mám češtinu, což tedy jako nejde úplně dohromady, ale vychází to z toho, že tyhle předměty mám rád no. Takže u tý informatiky jsem je vlastně takhle udržel no.

J: To je právě docela zajímavé, ta kombinace s češtinou

S: To jo no („zasměje se“)

J: Já osobně mám třeba přírodopis, to taky není úplně běžná kombinace s tím.

S: To má můj kamarád taky, a je jedinej v ročníku, má přírodopis, a právě informatiku. A má s tím docela problémy. Má kolize a tak.

J: Co vlastně očekáváš od učitelství informatiky?

S: Asi hodně programování, což nemám úplně rád. Ale dá se, dá se to, třeba jako ten scratch teď, ten byl úplně v pohodě, protože my jsme něco podobného na gymplu měli. Takže na to programování, na to si věřím že se k tomu tak nějak propracuju a .... Třeba to začnu mít i rád. Spíš třeba webky, nebo prostě ty webový technologie, nebo grafika. Tohle by se mi na informatice líbilo, to ještě třeba jako očekávám, že by tam ještě někde mohlo bejt, Kromě teda programování, to si myslím taky že bude priorita, nebo alespoň očekávám že to tam asi bude v těch dalších ročnících.

J: A co si tak nějak celkově o té práci učitele myslíš? Nemyslím teď přímo učitele informatiky, ale učitele jako takového.

S: („směje se“) Bude to asi hodně o ... ehmm.. hodně práce o trpělivosti a o pochopení. Jako vzhledem, nebo vzhledem ... směrem k těm žákům... a... asi to není práce pro všechny lidi no, musí ten člověk se prostě asi cítit mezi ty děti, mít rád děti jo, takže jak jsem říkal původně no.

J: Lákají tě tam nějaký výhody? Nebo nějaké možnosti?

S: Vždycky mě tak jako lákalo být učitelem, tak že právě to vyzkoušet. Jo jako někoho něco naučit, prostě předávat dál informace co sám znám. To se mi na tom nejvíc líbí. To mě jako láká. Že bych jako mohl já sám někoho něco naučit.

J: Takže když dostuduješ dejme tomu, jakože proč by ne že jo. Tak bys rád pokračoval tím směrem? Toho učitele?

S: Určitě, určitě. Jestli myslíš teď bakalářské obor, tak bych potom určitě chtěl na magistra. Nebo jestli si to myslel takhle.

J: Ano, to taky. A ještě když dostuduješ magistra, tak bys rád dělal učitele? Nebo by si zkusil radši něco jiného?

S: Nejspíš jo, nejspíš jo. Přemýšlel jsem teda ještě, kdyby to nevyšlo, že bych se věnoval třeba jednomu z těch oborů, který bych vystudoval, ale primární volba je ten učitel

J: Výborně. A naopak je něco, co by tě třeba odrazovalo od té práce učitele?

S: No trošku... ta komunikace s lidma, protože na to jsem nikdy předtím nebyl tak moc zvyklej. Víš co, prostě postavit se před třídu žáků a teď bejt ten sebevědomej a ten co nedělá chyby. Jo to mě trošičku děsí. Ale věřím si jako v tom, že se to dokážu nějak potom adaptovat, že se to prostě dokážu naučit. Jenomže teď v týhle době vid', kdoví jak vůbec ty praxe budou probíhat. Snad až jako ty praxe se rozjedou úplně, my by sme teď teda měli mít v letňáku nějaký, ale zatím to nevypadá. Tak snad třeba další roky to snad už pujde no. Protože si myslím že ty praxe jsou pro to hodně podstatný.

J: Takže by se dalo říct, že tě odrazuje trochu komunikace s lidma

S: Tak, to mě trošičku děsí přece jenom

J: Ale tak to se dá zvyknout, naučit.

S: Jojo, já si myslím že jo.

J: Jaký máš pohled na sociální postavení učitelů ve společnosti? Jak je na ně nahlíženo veřejností, co si o nich myslí lidi.

S: No, takový smýšlený. Řekl bych že někteří lidé je oceňují a někteří naopak ne. A taky si myslím že hodně má vliv ten plat, o kterým se hodně říká že je dost nízký, než by měl být. Nevím co víc o tom říct no. Ale asi spíše kladný, že ten učitel je potřeba prostě, jen ten plat tomu moc neodpovídá. A pak to odrazuje ty další generace prostě.

J: Chápu, já třeba když se sem tam podívám na nějaké diskuze pod článkem, kde se píše o tom, že chtějí zvyšovat plat učitelům

S: To jsem taky slyšel.

J: Tak tam právě píšou často lidi, že se jen válej doma, nic nedělej. Za co by jim měli zvedat plat. Tak jestli na tyhle reakce máš ještě nějaký názor? Že si to nezaslouží třeba ty učitelé.

S: Myslím si, že si to ty lidi nedokážou úplně představit no. Já sám teda taky ještě úplně ne, protože ty zkušenosti nemám. Ale když si to zkusím alespoň trošku, alespoň trošku teda představit, tak ten psychický nátlak, to že to prostě nemusí být vždycky jednoduchá práce, tak to si myslím že si ty lidi vůbec třeba nedokážou představit no.

J: Tak to byla ta veřejnost a teď třeba přímo tvá rodina a kamarádi. Jaký na to mají názor, že studuješ právě pedák?

S: Já myslím že pozitivní, protože spousta mých spolužáků z gymplu právě na učitele šla a mám tady dokonce ve stejném ročníku spolužáka, kterej je taky na tom učitelským. Takže bych řekl že pozitivní, no že se to všem jako líbí. Že nikdo mě jako .... Našel se teda kamarád, kterej mě od toho odrazil a pamatuju si to teda doteďka, co tehdy vlastně prohlásil, že ... jak potom chceš učitelským platem uživit rodinu. Tak jsem si říkal jako, že do nějaký určitý míry má pravdu, ale zase ... nevím no. Ale krom tady týhle výjimky to všichni přijali jako pozitivně. Že mě v tom podporují.

J: Tak ještě k tomu platu, co si myslíš o tom, že ti učitelé berou o tolik míň než pracovníci v IT v soukromých firmách.

S: Nemám to nějak podložený, takže nevím přesně jak to potom ve finále je, ale co jsem tak právě slyšel, četl a takhle jsem různě zaznamenal, tak je to asi podhodnocená práce no. Oproti tomu právě, kdybich teď tu informatiku vystudoval právě neučitelskou. Tak si myslím, že by ty peníze byly jiný. Potom už je to ale o tom, jestli mě láká sedět v nějakým, ... korporátu a programovat ... sedět u toho, sedět prostě na židli a koukat do počítače, nebo právě někomu ty vlastní vědomosti právě předávat. Taky asi jde o to, jaký je ten pohled na tu práci samotnou, ne na ty peníze no. Taky to má pro mě určitě ten vliv v tomhleto no, že potom bych chtěl být právě spíš právě ten učitel právě s tím trošku lepším životem v uvozovkách (myslí tak nestereotypní práce a více volna), než ten programátor.

J: A nevím, jestli si zaregistroval, že by chtěli zavést to, že by mohli učit nově i lidé bez pedagogického vzdělání, co si o tom myslíš? Že by například absolventi ČVUT mohli jít učit bez pedagogického vzdělání.

S: Něco jsem postřehl, ale nevím no. Ještě na to asi názor vyhraněný nemám. Ale je to takové, oproti nám, co ten pedák studujeme, takový trochu nefér bych řekl.

J: A co si myslíš o nějaký hlavní příčině nedostatku učitelů? A hlavně pak učitelů informatiky, protože těch je opravdu málo a všichni je všude shánějí.

S: Tak k té první části asi ten plat si myslím, jako prvotní důvod, proč nikdo nechce na toho učitele. A za druhý asi trochu strach, jak by tu výuku zvládali, prostě že by třeba ty děti nějak řídili, když to řeknu takhle hloupě. A ještě si myslím taky z důvodu třeba, že by na to neměli nervy, protože školu třeba rádi sami neměli. A k té druhé části otázky, co jsi říkal s těmi učiteli informatiky právě. Tak si spíš myslím, že právě půjdou například programovat na volnou nohu, nebo do nějakých těch firem, kde budou mít fakt o obrovskou škálu právě větší plat než ten učitel no.

J: A měl bys nějaký nápad, kterým by se ta situace dala zlepšit? Nějaký nápad?

S: No tak, to asi nevím. Ten plat určitě. Pak možná, kdyby se zvýšila jako doba, kdy se bude ta informatika učit, protože já osobně jsem měl informatiku třeba na gymplu, co si pamatuju asi jen jednu nebo dvě hodiny, což mi přijde dost málo vzhledem k tomu že tady ta informatika, třeba teď kor v tý distanční výuce nás obklopuje, že člověk musí s tím počítačem pracovat. Takže více hodin. A ... nevím no, nevím, co bych k tomuhle víc ještě řekl.

Rozhovor 2 – Student B

J: Výzkumník / S: Student

J: Než začneme, tak bych se zeptal, zda souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Určitě.

J: Tak bych začal první otázkou, a to na jakou jsi chodil střední školu.

S: Střední průmyslová škola

S: Elektrotechnika.

J: A jaké máš zkušenosti ze základní školy s informatikou?

S: No, ze základky nic moc, pařili jsme většinou csko 1.6. a učitele jsme moc neposlouchali.

J: Jasný, a takže jste se tam vlastně ani nic moc důležitého nenaučili.

S: Nenaučili no, spíš jako většinu mám z té střední a hlavně jakoby, že se věnuji počítačům obecně.

J: Takže vlastně ve volném čase nějaký to programování, nebo něco takového?

S: No to zas tolik ani ne, spíš jakoby to hraní a třeba skládání si svého počítače. Více okolo toho herního průmyslu.

J: jasný chápu, chápu.

J: A už jsi někdy někoho učil? Třeba nějaké tábory, kroužky, doučování.

S: No, informatiku ne.

J: A něco jiného?

S: No, spíš jako basket a tyhle věci, jakože trénuju a tyhle různé okolo aktivity, co se týče sportu.

J: A to trénuješ mladší děti? Nebo?

S: No no no, jasný mám teďka třeba ročníky v Budějčích U12 U11 U13.

J: A když jsi si vybíral vysokou školu, tak byl ten pedák první volba, co tě napadlo? Nebo jsi dával i někam jinam?

S: Já už studuji na druhé univerzitě, první byla na UK FTVS. Fakulta tělesný výchovy a sportu. Bohužel tam to prostě nevyšlo, kvůli, že jsem nedával matiku. Fyzicky to bylo docela náročný a jak bych to řekl. Jsem to prostě nedával no.

J: A potom jsi tedy šel na pedák a druhý obor máš tělocvik?

S: No mezitím jsem ještě chvíli pracoval a pak jsem si řekl že půjdu studovat. Druhej, ne ne, druhej obor mám angličtinu, protože bohužel moje zdraví mi nedovolilo, abych mohl nadále aktivně sportovat tolik.

J: Jo takhle.

S: Takže spíš jsem chtěl a jinou s něčím, a vím že mám spíš blíž k té informatice, tak jsem si vybral informatiku.

J: A co od toho vlastně čekáš od té informatiky? Že by ses mohl naučit?

S: Já jsem doufal, že po mě nebudou chtít tolik programování, protože ne jako že by mě to vyloženě nebavilo, ale zase rád třeba kámošovi pomůžu já nevím... on se stará o servery základních škol a knihovny. Což je těžko když potřebuje něco s IT pomoci, tak rád mu pomůžu jo, ať už je to přenastavování nějakých serverů, nebo respektive operátorů, adminů, tak mu s tím vždycky rád pomůžu. S tím že on mě něco přiučí. Takže máme to takové „fiftyfifty“

J: A co si takhle myslíš o práci učitele celkově?

S: Myslím si, že je to jednoduchá práce, že to není zas tak těžká práce. Docela dobře výdělečná a flexibilní hlavně jakoby, důležité je že já bych chtěl dělat dvě práce. Být trenérem, a zároveň učitelem, což je úplně výborný pro můj stav.

J: Takže tyhle výhody tě na té práci lákají.

S: Jojo, hlavně ty výhody určitě.

J: Takže když dostuduješ tu školu, tak budeš pokračovat v práci učitele, a k tomu si ještě něco najdeš.

S: Jo, přesně. Ta flexibilita tam je lepší no.

J: A odrazuje tě něco od té práce naopak?

S: Právě že ne, já se jako docela těším na spolupráci s dětma, docela se bojím jakoby sprostých fracků a tyhlety. Ale spíš jakoby, já jsem zvyklý pracovat s dětma docela dost, takže už s tím mám docela zkušenosti, už trénuji čtvrtým rokem a zatím mě to baví no a nic mě od toho neodrazuje. Akorát doufám že to nebude repetitivní jako nějaká práce prostě za pásem.

J: Jasný, tam asi repetitivnost moc nehrozí no.

J: A co si myslíš o sociálním postavení učitelů ve společnosti? Jak je na ně nahlíženo veřejností?

S: Veřejnost, veřejnost si myslí podle mě, že jakoby učitelé nic nedělají, jenom prostě berou peníze, ze státního rozpočtu, já si myslím, že tomu přímo tak není. I když mám prostě známé, co už jsou teďka učitelé, jak říkám, jak se pohybuji kolem prostředí učitelů už teďka vlastně mužského basketu, tak máme tam už asi 3 učitele co tam dělají. A záleží na předmětu si myslím, že jako čeština není něco třeba jako informatika.

J: Tak na tom se shodneme.

J: Tak to by byla veřejnost a co třeba tvoji kamarádi?

S: Myslím si, že dělám dobře, že jako ... je to stabilní práce, že mám vůbec odhodlání učit mladý děti, jakože se mi do toho vůbec chce. Říkám jako proč ne.

J: A rodina bych tedy předpokládal taky, že podobný přístup?

S: jojo, rodina mě podporuje v čemkoliv, takže ty sou rádi že vůbec studuju :D

J: A ohledně toho platu ještě, jak jsi říkal že mají docela dobrý plat. Tak co si myslíš o tom, že právě ti učitelé ty informatiky právě dostávají, dá se říci i o dost méně peněz než ti pracovníci v soukromých IT firmách.

S: Tak nemusí mít určitě ti učitelé takové znalosti jako ti ajťáci. A já nevím no, ti Ajťáci mají jako vyloženě něco udělat do nějakého termínu, já nevím, jak bych to řekl, ale dělají za mě těžší práci, než posadit děti za počítač a naučit je prostě ve wordu, zkrácený programování, jak zapnout počítač, SW a tak. Myslím si, že to je lehčí a myslím si že ti Ajťáci to mají o hodně těžší v tom, že mají nějaký deadline a musí to splnit do toho a do toho. A když to nesplní, už se jim krátí plat a všechno možný.

S: Takže si myslím že nějakým způsobem je to fér no.

J: A co si tedy myslíš že je příčinou nedostatku učitelů celkově

S: „přemýšlí“ Takhle ... já si myslím, že hlavní příčinou je ta .. já nevím, jak bych to přesně popsal. To že prostě musíš vystudovat 5let na to, abys mohl učit prostě. Protože to spoustu lidí prostě odradí s tím, že prostě studuješ 5let aby si dostal nějakých 22tisíc čistého, nebo nevím kolik jsou teďka ty platy. A pro co no.

S: Ale doufám třeba že teď se to za chvíli změní třeba. Že třeba už jenom bakaláři budou moci učit na druhém stupni. Samozřejmě chápu, že na středních by měli učit už magistři a tyhle ti, kteří mají už odbornou znalost a všechno tohle by měli znát mnohem více do detailů, ale na těch základech bych pochopil bakaláře. Chápal bych že na těch středních by dostávali více peněz, že prostě by měli vystudovanou vejšku. Že pro ten 2. stupeň by stačili bakaláři s tím, že by dostávali méně peněz. Třeba o částky 3 tisíc například.

J: Myslíš, že by se dalo vše naučit za ty 3 roky na bakaláři?

S: Myslím si, že jo. A spoustu věcí se podle mě naučíš jakoby v tom běhu učitele. Můj názor.

J: Takže myslíš že by tahle změna mohla tu situaci nedostatku učitelů zlepšit

S: To nevím úplně, ale myslím si, že by do toho šlo víc lidí.

J: Teď se právě projednával návrh, že by mohli učit i vysokoškoláci bez pedáku.

S: Jako takhle, já bych souhlasil s tím, že by měli mít nějaké pedagogické vzdělání, třeba alespoň toho bakaláře. Aby měli nějakou znalost učit. A myslím si třeba, že to, co právě děláme tady na tom pedáku, že to bude ideální. Abych potom šel učit děti.

J: Takže radši aby měli pedák, než nějakí odborníci z jiných škol, kteří nemají pedagogické vzdělání?

S: Tak alespoň rok, aby měli nějaké pedagogické vzdělání. Vyloženě nějaké pedagogiky, psychologie. To by bylo ideální.

J: Napadá tě ještě nějaká motivace pro tuhle práci?

S: No motivace, finanční tam jakoby úplně nevím, jestli je, nebo ne. Hlavně ta flexibilita, práce s dětmi.

J: Myslíš, že jsou na učitele kladeny velké požadavky pro výkon jejich práce? Co se po nich chce.

S: Já bych od učitele očekával, že když se ho dítě zeptá na něco v jeho věku (dítěte), tak bude vědět. Bude znát odpověď.

J: Aby to nikde nemusel dohledávat tedy.

S: Ano, ano.

S: A podle mě ty děti nedávají složité otázky. A když už dají, tak to dítě musí pochopit, že je na čase jít na internet a kouknout se po tom.

J: A ještě bych se zeptal, jestli jsi měl nějaký vzor v učiteli nějakém. Třeba na střední nebo na základce.

S: Na střední jsem měl, mého matikáře. Pana *****. Měl k nám vztah ke studentům jako určitě, vtipnej byl, strašně příjemnej.

J: Takže dobře zapadl do kolektivu jo?

S: jojo

S: A hlavně v té matice mě toho tenkrát dost naučil, a dal mi vědět, že není jakoby jen jedna verze toho učení, že prostě když budeš mít nějaký pozitivní přístup, tak uvidíš ten rozdíl no. Takhle bych to asi popsal.

J: Chápu, tak děkuji.

Rozhovor 3 – Student C

J: Výzkumník / S: Student

J: Ahoj, na začátek bych se zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Jojo.

J: Tak super, začal bych, na jakou jsi chodil střední školu?

S: Na gympl, v Budějovicích. Nevím, jestli to chceš nějak konkrétně, kdyžtak gymnázium Jírovceva.

J: A informatiku jsi tam měl nějak víc?

S: Jojo, měli jsme vlastně, jelikož to byl gympl, tak tam bylo normální výuka, a ještě jsem si vybíral volitelný seminář.

J: Takže jsi i maturoval z informatiky?

S: Jo.

J: A co základka a informatika? Jaké máš zkušenosti?

S: Docela dobré, tam informatika mě bavila tak nějak od základy. A vyhrál jsem ještě na základce soutěž celorepublikovou, nebo třetí místo teda. IT bobr myslím, nebo IT sloth.

J: A jací byli učitelé na základce? Co vás případně učili?

S: Jako dobrý byli, ale co jsme se učili, nevím, upravovat obrázky, dělali jsme v malování třeba přáníčka na Vánoce, Velikonoce a tak.

J: Takže jen takový ty základní věci.

S: No spíš grafika, potom Karel robot, nebo nějak tak se jmenovala aplikace jakoby na programování robůtka. Jdi dopředu a takové věci.

J: Tohle vše na základce tedy jo?

S: Jojo, ale fakt jen jednoduchý.

J: A když už jsem u těch učitelů, dalo by se říct, že byl nějaký z nich pro tebe vzorem?

S: No, určitě. Vlastně na tom gymplu právě, tam byl jakoby učitel na informatiku a na základce vlastně matikářka, která potom mě i učila s počítačem. Takže asi tak.

J: A ty už jsi někdy učil sám? Nějaké tábory, kroužky nebo doučování třeba jen?

S: No, doučování jako ani ne, spíš jenom jsem třeba vysvětloval kámošům, co a jak. Ale neřekl bych přímo doučování.

J: A proč padla volba zrovna na pedák? Nebo když sis volil vejšku, tak byla to první volba? Nebo jsi chtěl někam jinam?

S: Tak nějak jako, ty děti mi úplně nevadí. Pořádáme i dětský tábory a informatika mě baví, takže proč to nespojit že jo.

J: Jasný. A byla to tedy první vejška na kterou jsi dával přihlášku? Nebo jsi dával na více škol?

S: Dával jsem na dvě.

J: A co byla ta druhá? Jestli se můžu zeptat.

S: Druhá byla Favka v Plzni.

J: A tam jsi nešel z jakého důvodu?

S: Tam jsem byl, ale nesplnil jsem to.

J: Jo takhle, chápu.

J: A co tak očekáváš od informatiky na pedáku? Že by ses mohl naučit?

S: No, vlastně sám nevím. Kor teď jak je vlastně distanční výuka, tak je to takový divoký. Ale zatím mě to baví, vypadá to zajímavě

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitele?

S: Tak...

J: Taková zákeřná otázka.

S: Docela jo no.

S: Tak řekl bych, že to může být zajímavá práce. Občas hodně stresující určitě. A rozhodně je to jako důležitá práce že jo.

J: A nějaké výhody na té práci?

S: Výhody, no víceméně děláš to, co tě baví, a řekl bych že o práci není nouze teď.

J: Že školy shání dost učitelů máš na mysli?

S: Ano, tak. Myslím si že jo.

J: takže když dostuduješ, tak budeš chtít pokračovat tím směrem.

S: Nejspíše jo, zatím jo.

J: A naopak, odrazuje tě něco? Nebo odrazovalo tě něco od té práce?

S: Tak, jakože zároveň i některý ty děti. Ono sice to s některýma může být dobrý, ale zase jiný jsou takový ... no, že si říkáš, že je škoda, že nejsou fyzický tresty povolený. Takže asi tak. Jiný překážky v tom asi úplně nevidím.

J: A co třeba sociální postavení učitelů ve společnosti? Jak je na ně nahlíženo veřejností.

S: Já bych řekl, že je na ně nahlíženo celkem dobře.

J: Protože, uvedu příklad. Jdu třeba na nějaké diskuze ohledně učitelů a se mi zdá, že většina lidí na učitele nadává a nedoceňují je. Že nic nedělají a nic si nezaslouží.

S: No tak tady z toho bych si zase nic moc nedělal, protože tohle nemůže napsat nějaký rozumnější člověk, který má přehled. Protože sice ty platy můžou být vysoký, ale to je pro učitele, kterým je 50 a 30let učí že jo. Zase když já třeba v 26 budu učit, tak nebudu mít takovej plat. Si myslím teda.

J: Asi na tom něco bude no.

J: A jak se dívá tvé okolí, co třeba tví kamarádi na to, že studuješ na učitele?

S: Z mého okolí bych řekl, že to přijali tak nějak jako v pohodě. Nezdá se mi, že by si ze mě dělali nějak třeba srandu, nebo teda samozřejmě nějaký popichování tam je, ale není to nijak ve zlým.

J: A rodina taky podporuje?

S: Jo taky v pohodě, naopak vlastně v rodině mám asi 5 učitelů, nebo kolik. Takže tam to bude celkem v pohodě.

J: Tak to je dost

S: Jsme velká rodina no.

J: A co si myslíš o tom, jak důležití jsou „dobří“ učitelé. Oproti těm, co pouze něco nadiktují, nebo pustí a nic moc nevysvětlují?

S: Na té základce je podle mě ten učitel jakoby nejdůležitější. To že na vysoký třeba dostaneš špatného učitele je tak nějak jedno, tam už to děláš, protože chceš. Ale na tý základce, když nevíš, co tě bude bavit a tak. Tak ten učitel je důležitější aby ti pomohl jakoby, aby tě stáhnul k tomu předmětu. Nebo naopak aby tě odradil. Jakmile vlastně budu mít špatného učitele na nějaká předmět, tak mě ten předmět prostě bavit nebude a nebudu se o něj tolik zajímat. (znechucení předmětu učitelem)

J: Takže aby tě ten učitel dokázal namotivovat k tomu předmětu, aby tě bavil?

S: No on možná asi ani nemotivuje, spíš může odradit. Jakože když mě ten předmět baví, a ten učitel bude tak nějak normální, tak mě to furt bude bavit. Ale když mě předmět ze začátku baví, ale učitel bude fakt jako špatnej, tak mě to i přestane bavit.

J: Chápu.

J: A další dotaz. Jak se díváš na to, že učitelé informatiky dostávají, dalo by se říct o tolik menší plat, než pracovníci v IT v soukromých firmách? A potom třeba i absolventi pedáku jdou raději do soukromé firmy, kde si více vydělají.

S: No tak, ono to tak nějak dává smysl. Já teda nevím, jak přesně fungují školy, ale část peněz mají od státu, nebo možná všechny, nevím. Ale přece jenom ty soukromé firmy mají trochu větší rozpočet, když jsou to jako větší firmy. Že si můžou dovolit zaplatit více, přece jenom ta firma bude mít třeba 10 programátorů, a ne třeba 60 učitelů.

J: A myslíš, že by měli stoupnout platy učitelům?

S: No tak jelikož bez učitelů by nebyli ani ty programátoři, tak asi by to nebylo úplně zlé. Přilákat více učitelů.

J: Tak to se rovnou dostáváme k další otázce. Co je podle tebe ta hlavní příčina nedostatku učitelů.

S: No tak, někdy to může být ten plat. Já nejsem si úplně jistý, jaký je, ale přece jenom zodpovědnost je docela velká za ty žáky, nebo děti na základce. Starosti s tím jsou asi taky velký, protože práci si většinou bereš i domů, jako opravování testů a tak. A není to tak dobře ohodnocený na to, aby to za to všem stálo.

J: A měl bys nějaká nápad, co by mohlo pomoci této situaci? Aby se zvětšil zájem o tuhle profesi?

S: Pravděpodobně to zvýšení příjmů no.

J: A proč bys tak řekl, že zrovna učitelů IT je takový nedostatek. Ještě společně s matikou a fyzikou?

S: No já bych to řekl trošku jako sexisticky („směje se“). Ale zdá se mi, že ženský táhnou spíše k takovým těm humanitním oborům a většinou jsou jako učitelky. Že jako bych řekl, že ženský v té profesi převažují. Přece jenom ženský a děti, to k sobě jde trochu víc, než když jako chlap se má starat o nějaký žáky.

J: A myslíš si, že je důležité, aby měli učitelé pedagogické vzdělání? Nebo by stačila jakákoliv vysoká škola?

S: Kdyby učili i bez pedagogického vzdělání, tak nepřišlo by mi to jako úplná hloupost, ale musel by se nějak kontrolovat ta kvalita té výuky. Nějaké výstupní testy, nebo alespoň průzkumy. Nebo alespoň mezi těmi žáky, jak je to baví, jestli se něco naučili. Nemusí to být vyloženě něco jako malá maturita, nebo tak. Asi by to chtělo zkoumat no.

Rozhovor 4 – Student D

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak nejdříve se zeptám, jestli souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a abych ho potom mohl použít v mé práci?

S: Určitě si to zaznamenej, souhlasím.

J: Tak děkuji a já rovnou přejdu na první otázku.

J: Můžeme začít třeba tím, jaké máš zkušenosti ze základní školy s informatikou, co jste tam například brali, nebo i jak tě informatika na základce bavila.

S: No jako docela mě to bavilo, sice jsem potom když se to rozdělovalo, tak jsem si spíš vybral němčinu, takže jsem vlastně trochu ošizený o trochu informatiky, ale jako kromě psaní na počítači všema deseti to bylo docela v pohodě.

J: A kam jsi poté chodil na střední?

S: Na gympl

J: A tam jsi měl nějak víc hodin informatiky?

S: Měl jsem vlastně zaměření na programování, takže tam byla normální informatika plus programko.

J: Jasný, a takže jsi i maturoval z informatiky?

S: Jojo,

J: A co máš jako druhý obor teď na vysoké?

S: Matematiku.

J: A proč zrovna Matika k IT?

S: Protože mi to jde, a jak jednou řekla jedna vyučující na střední ... někdo má prostě na některý věci už v hlavě vyjetý rovnou koleje.

J: Jasný

J: Tak a už jsi někdy učil někoho? Třeba nějaký tábory vedl, nebo kroužky případně doučování?

S: Učil jsem devítky, jeden rok každéj pátek. Jinak doučování a potom co se týče nějakých volnočasových aktivit

J: A když jsi vybíral vysokou školu, na kterou půjdeš, tak byla to první volba ten pedák?

S: co se tady toho týče tak ano.

J: A proč zrovna padla volba na pedák?

S: Hm, protože po gymplu někam jít a když jsem jako se rozhodoval co dělat a tohleto, tak tohle mi šlo ze všeho jako nejlíp. Zkušenosti ze střední, doučování ostatních. Šlo mi to a když jsem si potom vlastně na vlastní žádost, když to tak řeknu, sehnal to doučování té deváté třídy v rámci školy, tak mi to jako potvrdilo, že mě to baví

J: A to jsi si sháněl při střední?

S: Ne ne ne, už jako na vejšce, tam byl nějaký předmět pedagogický, tak jsem si ho dobrovolně zapsal.

J: A bavilo tě to tedy jo?

S: Jo jo

J: A co bys tak očekával že se na pedáku na informatice naučíš?

S: No na informatice tak to je trošičku horší, už jsem tam podruhé tak se to trošku změnilo. A ... jak to říct, co ukázat těm dětem, co jim říct a spíš bych ... to očekávání by bylo typu tohle se učí na té základní škole, tak se v tom specializovat, abychom to uměli a abychom prostě před těma dětma ze sebe nedělali hlupáky, když to tak řeknu.

J: Takže vlastně abys to uměl vysvětlit.

S: Abych to uměl vysvětlit, abych se v tom uměl orientovat. Jako momentálně některý ty věci, které se tam učíme mi přijdou, že to fakt nikdy nevyužiju. Nikdy jsem to ani já za celou dobu neslyšel.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitele?

S: Tak vždycky v dnešní době když se řekne učitel, tak je to prostě PAN učitel, ten NĚKDO, jo .. co se tohohle týče. Ale jako jinak já nevím, to je jediný co si teď představím.

J: A nějaké výhody třeba?

S: Jako výhody bývají typu... nabízíme práci učitele i s místem bydlení. To bývají takové nabídky. Jako výhody tam bývají. Ale to je individuální.

J: A když tedy dostuduješ teď tak budeš chtít pokračovat?

S: Jako chtěl bych no. Už jsem si alespoň něco zařídil, bohužel pandemie to zlikvidovala všechno možný.

J: nějaké učení při studiu jsi si zařídil jo?

S: jojo, pedagogiku volného času a vychovatelství.

S: Já jsem dělal už v dětí mládeže a mateřský školce, ale pandemie tohle zlikvidovala.

J: Tak to je škoda

J: A odrazuje tě naopak něco od té práce?

S: To se těžko řekne, Jako odrazuje. Samozřejmě vždycky tam bude nějaký to trní a problémy. Co se týče studentů, žáků, tak vždycky tam bude nějaký ten zlobivější, ale i s tím se člověk musí vypořádat. To patří k tomu.

J: A jak se dívá tvoje okolí na to, co studuješ? Rodina, kamarádi?

S: Podporují mě, k tomu ani nemám co moc říct. Podpora tam je.

J: A jak jsi ještě říkal, že když se řekne učitel tak je to PAN učitel. Jaký máš názor na to že ... třeba když se podívám někde na diskuze, kde se řeší plat učitelů, tak tam často lidi učitele pomlouvají a tak.

S: To je tím, že se ta doba mění, v minulosti to bylo tak, že rodiče si přišli stěžovat, a nakonec byli ti špatný a dnešní doba rodiče si jdou stěžovat, že učitel je prostě špatnej. Někde jsem viděl i takovej zajímavý obrázek. Že prostě v minulosti učitel dělal „tytyty“, v dnešní době rodič dělá „tytyty“. Přitom

je to na straně toho rodiče toho dítěte. Komu se dítě neučí, tak za to může samozřejmě to dítě, ne ten učitel. Jenže rodiče jdou za ním a učitele seřvou na dvě doby a učitel nic nemůže.

J: To je pravda no.

S: Jen takhle něco jednoduchého jako příklad.

J: Jojo, taky jsem viděl pár takových článků, i u mě na základce to už tak občas bylo.

J: A co si myslíš o platu?

S: Tak jako když to srovnám, někde byl článek srovnávání platu učitele a prodavačky. Tak samozřejmě, že ten učitel dělá něco, něco.. jak to říct. Důležitějšího, náročnějšího. Když se to tak má říct, tak učitel má ty děti něco naučit. A to je prostě u některých žáků nadlidské výkony, jim něco dostat do hlavy.

J: A třeba když vezmu ten plat v porovnání, často třeba u těch učitelů informatiky, v porovnání s nějakými pracovníky v IT, kteří jdou potom místo třeba .. s vystudovaným pedákem, ale jdou pracovat do soukromých firem.

S: Tohle asi neodpovím, v tom já se moc neorientuju. Ale asi to bude podle toho, co kdo dělá a myslím si že to někde i vyjde třeba stejně.

J: A co bys tak řekl, že je podle tebe nějaká hlavní příčina nedostatku těch učitelů informatiky. Protože těch je asi nejmíň, ještě s matematikou a informatikou.

S: No, jedna věc mě napadá. Že neprojdou přes ten stupidní školský systém.

J: Co tím máš na mysli přesně teď?

S: Učí se blbosti a z těch blbostí neudělají zkoušku, jo takhle to řeknu jako blbě. Ale snad je to pochopitelné.

J: Takže vlastně špatný systém na vysokých školách jo? Že neprojdou právě tím pedákem.

S: jo, prostě člověk se učí hromadu blbostí a třeba i během toho studia to člověka odradí, protože člověk tam přišel s nějakou představou, že ho to jako naučí nějaký věci, jak dělat s těma dětma něco a tak dále. To má být přece příprava na práci, nějak tak se tomu nadává. Ale to se tam neděje. Člověk tam vlastně studuje jako jen něco navíc a kdyby teď třeba neudělali v tom novém akreditačním systému, že jsou ty praxe povinné, jo, tak se k tomu nikdo ani nedostane a nebude vědět, jestli ho to baví nebo ne. A radši půjde někam jinam než to riskovat.

J: A co si ještě tak myslíš, že by mohlo vést k zlepšení té situace? Větší zájem o tu informatiku na pedáku? Oproti ostatním oborům tam moc lidí není totiž.

S: Jeden z nápadů je třeba, už na té střední dát více toho programování, algoritmizace. U mě se to dělalo na konci teprve. Celkově co se týče hodin informatiky, navýšit. Kdyby se to učilo třeba víc, tak by to mohlo někoho přesvědčit.

S: A taky si myslím že učitel jako informatik, vyučuje tu informatiku, ale také se zároveň stará o ty věci ve škole. Dělá toho...

J: Správce sítě myslíš jo?

S: Jojo to je to slovo. A o tom se taky člověk moc toho ve škole nedozví.

Rozhovor 5 – Student E

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak já se tě akorát zeptám, jestli souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak to použil v mě práci?

S: Jojo v pohodě.

J: Dobře

J: Takže můžem začít, jaký máš zkušenosti ze základní školy s informatikou?

S: Tak to mám spíš takový jako, že jsme dělali v kancelářských balících jako je word a takhle, takže to bylo takový nic moc. Ale počítače mě bavily, takže jsem se potom rozhodl jít na průmku.

J: A tam jsi chodil na IT?

S: Jojo.

J: Takže vlastně maturita z IT a všechno takhle jsi měl.

S: Přesně.

J: A co máš jako druhý obor k informatice?

S: Těláč

J: A proč zrovna těláč?

S: Protože mě už od malička baví sport, takže jako, spíš jsem měl jako první ten těláč a pak k tomu přišla ta informatika, že prostě jsem měl tu průmku a i mě jako baví technologie, takže... a učit se nové věci, takže to bylo asi z toho důvodu.

J: a měl jsi na základce, nebo klidně i na té střední nějakého učitele jako.. dalo by se říct vzor?

S: Hale vzor, no na základce určitě ne a na střední jednoho učitele, jako je to těžký říct, že by to byl vzor, ale jakoby spíš taková inspirace.

J: A ty už jsi někoho učil? Třeba nějaký tábory, kroužky, doučování klidně?

S: To ne, leda tak bráču jsem někdy doučoval no.

J: A jak vám to šlo?

S: Jako šlo to no, bavilo, no jakože... nebylo to něco úplně wow, ale přišlo mi to normální no.

J: A když jsi volil vlastně po střední výšku, tak jsi šel na pedák jako první volbu?

S: No, to bylo komplikovanější, protože já jsem chtěl první pedák jakoby, já už jsem jednu vějšku zkoušel v Budějčích, ekonomku. Ale i ten rok jsem chtěl na pedák, ale ten den, co měl být první den na přijímačky na ten těláč, tak jsem řekl že ještě ne, že ještě budu týden trénovat a další týden jsem měl pak problém s břichem, takže jsem vlastně nešel a prošvihl to. Takže jsem šel jen s průměrem, a to brali na tý ekonomce. Tak jsem tam šel a byl jsem tam rok, jen tak abych nebyl nikde mimo. Abych nepříčuchl k penězům. A tak jsem šel další rok to zkusit znova, a to už vyšlo. Ta ekonomka mě ale

nebavila. Tak jsem šel dělat něco co mě jako baví, ale ta korona to je hrozný ten těláček. Ta informatika ještě jde distančně, ale ten těláček, třeba skok do písku na videích to je děs.

J: Takže pedák už byla volba hned od začátku

S: Jojo, jen to nevyšlo.

J: A co si tak očekával, když si se hlásil, že by ses mohl naučit na té informatice?

S: Hele, jakože z průmky, mi moc nešlo programování, a pak když se volilo, jestli chci víc programování, nebo manažerskou informatiku. Tak jsem bral manažerskou informatiku. Jako já bych se chtěl naučit programovat, ale na té průmce jsme měli nic moc učitele na to. To tady mi to celkem vyhovuje, jak se to učí.

S: Takže doufám že se tu nějak naučím programovat no. Zkouším si to i doma, no.

J: Jasný, a taková další zálužná otázka. Co si tak celkově myslíš o práci učitelů?

S: No já si myslím, že to není špatná práce, z toho důvodu, že nemusíš chodit 40 hodin do práce, nebo respektive musíš, ale nemusíš pracovat těch 40 takhle. A že není ani nějak špatně finančně ohodnocená na to co děláš, když se jako někdo musí dřít ve fabrice skoro za minimální mzdu. A taky tam máš takovej docela klid, že jako učíš si ty děti. Je nad tebou ten ředitel, jako ok, ale tu hodinu si vedeš jako ty, že tam nad tebou nikdo není.

J: Takže takové ty bonusy jako prázdniny, volna, atd. To už je jen nějaký kladnej bonus?

S: No, to už je jen jako bonus, že to jiný povolání nemá.

J: Jojo, takže když dostuduješ, tak pak budeš chtít na magistra a pokračovat dál?

S: Jo určitě, nechtěl bych skončit na bakaláři.

J: A odrazuje tě něco na tý práci naopak?

S: Asi jediný, co mě odrazuje, není to úplně na tý práci, ale asi abych měl jakoby dobrý vedení, protože já si myslím že to je jedna z důležitějších věcí. Protože když máš špatný vedení, tak ti to dokáže dost zneprjemnit. Ale tak to je škola od školy no. Není to přímo spojené s tím být učitel no.

J: A třeba problémový žáci?

S: No já to mám asi tak, že bych chtěl jako pro tu základku a potom si dodělat na střední, tam mi přijde že ty žáci víc chtějí, na té základce je to taková puberta no. Chtěl bych raději na střední, že jsou tam rozumní. A ti problémový žáci, třeba s tím tělocvikem, kdybych viděl snahu tak mi to asi stačí, když na to bude kašlat tak to se pozná.

J: A co taková rodiče?

S: No takhle, já si myslím že jsme národ, co není spokojený s ničím, asi bych se jim to v klidu snažil vysvětlit no, nejsem ani úplně že bych se hádal. Možná by chodili pořád no, ale jsou asi typy, co by chodili pořád tak jako tak. Nemůžeš se zavděčit každému.

J: A jak se díváš na postavení učitelů ve společnosti? Jak na ně nahlíží veřejnost.

S: Já si myslím, že společensky je na ně nahlíženo jako na vzdělaný lidi, ale nemyslím si, že je to třeba jako adekvátně, řekl bych že by měli mít ještě třeba víc peněz, neberu to tak, že by byli třeba na peníze nebo tak, ale když vezmu nějaký povolání, třeba prodavačka v lídlu, která má třeba skoro 30.

Tak mi to nepřijde úměrný, ona si to tam odpípá a takhle, ale prostě to vzdělání může mít jakékoliv. Ten učitel musí mít tu výšku, aby mohl vůbec učit. A ta pokladní nemusí mít nic a podobný plat. Myslím si, že je na ně nahlíženo jako na vzdělané lidi, ale nemyslím si že jsou tak dobře ohodnoceni.

J: Takže vlastně i ten problém co je u studentů na pedáku co mají obor IT, že potom často odchází do soukromých firem kvůli penězům, myslíš že by to zvýšení platů pomohlo jo?

S: Myslím si, že by to mohlo zvýšit spíš tu prestiž toho povolání, že by víc lidí mohlo, třeba... nějaká holčina udělá učňák, pak si dodělá maturitu a když uvidí, že ten učitel vydělává víc tak si může říct, že proč by to nekusila, když mě práce s lidma baví. Jinak si řekne, proč bych to dělal, když v tom lídlu budu mít skoro víc. Spíš tu prestiž si myslím, že by to mohlo zvýšit. A i potom u těch učitelů, neřekne si potom, že půjde někam do firmy místo toho.

J: Myslíš, že je důležité, aby měli učitelé pedagogickou fakultu? Nebo by stačila jakákoliv vysoká škola a pak akorát nějaký základ?

S: No podle mě bys měl mít alespoň to pedagogické minimum. Ale myslím si, že když tě baví učit, tak nemusíš mít pedák. Ale zase mi pak přijde že to hodně znevýhodňuje studenty pedagogických fakult. Ale když někdo vystuduje třeba ČVUT a dodělá si minimum tak to by asi nebylo na škodu, pokud ho to baví.

J: A co tvoje okolí? Rodina, kamarádi jak koukají na to že studuješ na učitele?

S: Tak já si myslím, že z rodiny určitě podpora. A kamarádi, my jsme byli 4 z průmky co jsme šli na ekonomku a zůstal tam jeden, jsme se takhle rozpadli, takže asi ani neví, že bych chtěl být učitel. Spíš to vnímají tak že studuju výšku. Rodina ale určitě podpora.

J: A máš nějakou zkušenost s učiteli, kteří přijdou, zapnou prezentaci, řeknou ať si to žáci opišou a tím to končí? Bez nějaké interakce další.

S: Nepřijde mi, že by ty žáky něco dobře naučili, ale zas mi nepřijde, že by neodváděli svojí práci. Taky ale záleží na předmětu, třeba dějepis by takhle asi šel, ale třeba u informatiky by to bylo asi špatně. Jako může být nějaká část hodně teorie.

J: A co bys tak řekl, že by mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů? A především pak informatiky.

S: No, já si myslím, že by to mohlo být tím, že na ty obory nechodí tolik holek. Když je třeba čeština, tak ti tam může jít i chlap i holka, ale myslím si, že na tu informatiku je tak jedna holka a deset kluků. Takže si myslím, že ten nedostatek může plynout z toho. A myslím, že když se zvýší ta prestiž, jako teď byli navýšený ty hodiny, tak si myslím, že to tomu může jen pomoci. Takže asi tím genderovým, že se na tu matiku, informatiku nehlásí tolik holek.

J: A jak by se podle tebe dal zvýšit zájem holek o ten obor?

S: Nejsem odborník jo, ale myslím si, že holky odrazuje ta technika a tak. A myslím, že kdyby se ve světě přiblížila ta technika, ony svou zvyklé jen máčknou to tlačítko a kdyby se přiblížilo to, jak to funguje, tak si myslím že by to více lidí mohlo přitáhnout. Kdyby se začalo od základky ta technika více přibližovat, aby to bylo zajímavější, tak by si pak nějaké ty holky mohly říct i že by to mohli studovat.

Rozhovor 6 – Student F

J: Výzkumník / S: Student

J: Na začátek se zeptám, jestli souhlasíš s tím, abych si rozhovor nahřával a poté použil v mé bakalářské práci?

S: Jojo, určitě

J: Tak první otázka by byla, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základky, třeba co jste tam dělali, jak tě to bavilo a tak.

S: Na základní škole, no, tam většinou věci, co jsme se učili bylo klasický typu učení se s Wordem, powerpointem, excelem a těmahle základníma programama. Za mě se teda, nevím, třeba to bylo jen na mé škole, ale za mě se třeba ještě moc neučily ty grafický programy jako je Photoshop a dále. Takže taky jsme měli psaní všema deseti, to si pamatuju. Ta informatika mě vždycky už od dětství lákala, ale až potom spíš na střední to bylo zajímavější než na té základce.

J: Tak se rovnou přesuneme ke střední, kam jsi chodil?

S: Střední průmyslovou

J: A tam jsi měl nějaký obor informatika?

S: Tam není přímo obor, ale bylo tam spíš že třeba tu informatiku učili lidi, co tu informatiku mají fakt hodně rádi a orientují se v ní. Takže ty hodiny byly hodně zábavné a také bych řekl, že to dost ovlivnilo mou volbu potom jít na učitele. A ikdyž se tam neučilo ještě programování, a já jsem nebyl na oboru kde by se učilo, tak jsme měli dobrovolné hodiny, kam jsem teda chodil na to programování, takže mě to potom ještě lákalo víc.

J: Takže by se dalo říct, že učitelé na střední ti byli vzorem?

S: Jojo, určitě, ti učitelé, co učily tu inforamtiku, jsem si řekl, „jo takhle když to budu učit pak, tak vím, že ty hodiny budou zábavné pro všechny a že to potom může navnadit i ostatní, aby pokračovali dál v tý informatice.“

J: A co máš jako druhý obor k informatice?

S: Angličtinu

J: A proč zrovna angličtinu k informatice?

S: Ze začátku jsem si říkal, že je to divná kombinace, ale já jsem k tý angličtině měl hodně blízko vlastně už od školky, vždycky mi šla a neměl jsem s ní problém. Mám jí rád. A zase na tý střední, učitelé, co učili angličtinu zase byli strašně v pohodě.

J: Takže vlastně učitelé tě takhle popostrkávali tím směrem

S: Nono, ti tam hráli velkou roli no.

J: A už jsi ty někdy někoho učil? Třeba tábory, kroužky, nebo i doučování.

S: Na táborech jo, to jsem vždycky pomáhal. A vlastně teď my máme ty praxe už, teda měsíc učím, takže s tím mám zkušenosti.

J: A byl pedák první volba, když jsi volil vysokou? Nebo tam bylo ještě něco před?

S: Tohle je úplně moje první škola, nejdřív jsem se tedy rozhodoval, jestli půjdu na pedák, nebo budu přímo pokračovat v tom oboru ze střední, ale to jsem si potom ve třetíku řekl, že mě to určitě nebude bavit, takže jsem šel na učitele.

J: A když jsi si dával přihlášku na pedák, co jsi očekával, že by ses mohl tak naučit zrovna na té informatice?

S: No určitě jsem... ve čtvrtáku jsem se začal pomalu zajímat o to programování, tak jsem si říkal, že na té vysoké snad bude hodně toho programování, protože mě to baví, a že bych se tam mohl naučit vlastně co nejvíce jazyků.

S: A nechtěl jsem jít přímo na programátora, ale chtěl jsem to právě spojit s tou pedárnou, že bych potom ty moje zkušenosti potom předával jiným lidem.

J: Tak teď zase trochu odbočím, co si tak celkově myslíš o práci učitele?

S: No... řekl bych, že třeba tady v ČR je to takové, řekl bych že nejsme moc pro lidi, že nás nemají moc lidi extrémně rádi, nedokážu říct proč, ale že se ten obor nebere moc vážně bych řekl, ale není to něco, co by mě zastavilo při tom stát se tím učitelem. Spíš naopak, bych chtěl nějakým způsobem vést tu výuku tak, že si řeknou „jo tohleto je dobrý učitel“. A zlepšilo to povědomí o těch učitelích.

J: A lákají tě na té práci nějaké hlavní výhody?

S: Tak určitě flexibilita, hlavně taky, já jsem měl vždycky rád takové to školní prostředí. Takže kdybych měl říct, že budu celý život na škole, tak mi to nebude vadit. A vždycky bych řekl, že u těch učitelů je dobrý kolektiv, že tam je dobrý pracovní kolektiv. Takže na tom mi taky dost záleží. A pak ještě interakce s lidmi nějaká, že když si uděláš dobrý vztah s třídou, tak pak ty hodiny nemusí být vyloženy jako učitel žák, ale že je tam nějaký ten vztah, že si rozumíte a ty hodiny jsou zábavné, a že to není jen to, že předáváš nějaké informace a oni tě jenom poslouchají.

J: Takže když zdárně dostuduješ, tak budeš chtít pokračovat tím směrem?

S: jo, určitě, když dodělám Bc. Tak se minimálně pokusím o toho magistra také.

J: A bylo by naopak něco, co by tě odrazovalo od té práce?

S: Tak jak už jsem zmiňoval předtím, nějaký to všeobecný povědomí. Ale to jsem si řekl, že bych to asi dokázal ignorovat. A jestli mě něco napadne, tak, hmmm. Někdy možná takový věci, že nejsem moc konfliktní typ, takže kdybych měl dejme tomu učit na základce, tak tam se může stát, že ... známe základku, že se tam může stát nějaká situace, kterou bych nedokázal vyřešit. Moje plány tedy teď spíš jsou, že bych učil na střední

J: tak sociální postavení jsi už říkal, že není moc dobré. A co třeba rodina a kamarádi? Jak se dívají na to, že studuješ na učitele?

S: Tak zrovna okolo mě, bych řekl, že rodina i kamarádi jsou s tím v pohodě, že mě podporují. Spíše že jim to přijde zajímavé, že jsem do toho šel.

J: A ohledně platu ještě, co říkáš na to, že ... a je to problém zejména u těch učitelů informatiky, že odcházejí kvůli platu do soukromých firem?

S: Hmmm, no o tom jsem taky přemýšlel, já vím právě, že učitel má plat i podle toho, jak dlouho učí. Takže ze začátku to bude málo, takže myslím si, že nejdůležitější je právě překonat ten začátek, že ze začátku bych ten plat musel nějak překousnout a potom po nějakých těch rocích, by mi to už asi úplně nevadilo, protože by se ten plat furt navyšoval a dokázal bych s tím vyžít.

J: Kdybych ti řekl „Dobrý učitel“. Co by sis pod tím představil?

S: Tak určitě nějak těm žákům předat ty informace, které má. Ale určitě to nemusí být jen tím způsobem, že přijdu do třídy a řeknu jim to. Ale tak aby to bavilo i ty žáky. A možná se víc věnovat těm žákům, u kterých vím, že je ta látka, kterou učím baví a chtěli by jí i v budoucnu dělat, tak je popostrčit tím směrem a naučit je možná i věci co hned vědět nemusí, ale něco jim to dá do toho života a bude se jim to hodit. Taky je důležité, aby ho ta práce bavila.

J: A co bys tak řekl, že je hlavní příčina nedostatku učitelů? A především pak učitelů informatiky.

S: No, právě to mě překvapilo, protože tyjo informatiku na tu se pohne hodně lidí, a pak zjistím, že prakticky nejsou ti učitelé na tu informatiku. A řekl bych, že ono to možná bude mít co souviset s tou matikou, protože matika je zrovna předmět, kterej skoro nikdo nemá rád. Já tedy taky ne, a to jsem na informatice a vím že tam prostě nějaká ta matika je a že jí musím umět. Takže možná ta matika odrazuje hodně lidí.

J: A měl bys nějaký nápad, co by mohlo vést ke zlepšení té situace? Aby byl o ten obor větší zájem?

S: No... tak to nevím, co by mě teď napadlo. Jako kdyby se určitě, jo, když se třeba bavíme o těch penězích, tak učitelům zvednout platy a tak, tak to by mohlo nějaké lidi nalákat. Ale pak je tam ta informatika jako předmět, tak to nevím úplně. Právě jak moc lidí nemá rádo tu matematiku a tyhle věci, tak fakt netuším, jak to zlepšit. Taky protože to je předmět, ve kterým když jsou lidé dobří, tak se uplatní někde jinde než na učitelích.

Rozhovor 7 – Student G

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak na začátek bych se tě zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si rozhovor nahrál a pak použil v mé práci

S: Úplně v klidu, ano.

J: Tak výborně a první otázka by tedy byla, jaké máš zkušenosti ze základní školy s informatikou? Co jste tam například dělali, jestli tě to bavilo a tak.

S: No ... neříkám, že mě to nebavilo, ale myslím si, že už asi v páté třídě jsme tam programovali, no, jestli se tomu tak dá říkat, ale asi jo. Ani to nebyl jazyk, v zásadě to byl takovej lídl scratch. Nějakej takovej blokovéj prográmeček, ale docela se v tom dalo vyhrát, a my jsme tam různě taky právě přetvářeli věci. Tak to mě bavilo. Potom jsme tam přecházeli v sedmé třídě na nějaký ty wordy, excely. Jakože... to se vždycky hodí jo, ne že ne. Základ to byl dobrý, měli jsme i celkem fajn učitele, takže to si myslím, že mě i celkem navnadilo s tím nějak kamarádit, alespoň trochu.

J: Tak to jste tam toho měli docela dost, a na jakou si pak chodil střední?

S: Na strojárnu

J: A tam jste měli nějakou informatiku?

S: No, asi ve druháku, tam popravdě ani nevím, co jsme dělali. Takhle... my jsme měli spoustu hodin počítačů, ale to jsme měli zaměřený na tu strojařinu, takže jsme sice taky programovali, ale cncčka. Takže jako... to bylo taky fajn, ale tu informatiku já nevím, popravdě to jsme měli zaměřenou, že to bylo taky takový ty word a něco takovýho.

S: Vlastně dělali jsme tam ještě taky v gimpu a ještě jednom vektorovým editoru.

J: A jak jsi ještě říkal, že jsi měl dobrého učitele na základce, dalo by se říct, že pro tebe byl nějakým způsobem vzorem? Jestli tě nějak popostrčil tím směrem.

S: Já bych řekl, že asi jako ne, že to je spíš taková moje. Ty učitelé, třeba na té střední to brali spíš jako takovej doplňkovéj předmět. Ale jako byli fajn.

J: Nemusí to být ani přímo učitel informatiky, klidně jiné předměty. Jestli tě k tomu někdo nadchnul.

S: Hmm, nadchnul... jako to je třeba k mému druhému oboru, tam mě na základce nadchnul.

J: A co máš jako druhý obor?

S: Chemii, vyhazovat věci do vzduchu.

S: Takže, jako spíš ten (učitel co ho nadchnul), ale jinak k tý informatice jako spíš ne. To je spíš takový to, co vyplínulo z toho, když 16 hodin sedíš u počítače.

J: To znám

J: A už jsi někdy někoho učil? Třeba nějaký tábory, kroužky, klidně i doučování.

S: Tábory ne, ale třeba u tety, bratrance teď doučuju. Je v první třídě. A když jsme se spolu učili, tak mě chválili, že jsem prej šikovnej a potom jsem se ho nemohl zbavit.

J: A bavilo tě to jo?

S: Jako jo, ale nevím, proč bych to chtěl učit, když jich tam bude 30, když je tam jako ten jeden, kterej na tebe dává pozor a zajímá ho to. A pak říká, že jsi jeho nejlepší kamarád, to je bomba přece. Ale pak tam budeš mít 30 parchantů... Ale takhle to přesně je, protože když si vzpomenu na tý strojárně, když učitel přišel do třídy, „ježišmarja zas po mě něco budou chtít“

J: A pak když jsi vybíral vejšku, byl pedák první volba? Nebo jsi už třeba někde byl předtím?

S: Nebyl jsem předtím, jakoby je to první ... no měl jsem i druhou přihlášku, tady tu jsem si dal jako rezervní školu, ale stejně jsem si to pak rozmyslel a šel jsem rovnou na tadyto.

J: A co byla ta první?

S: To byla robotika v Plzni.

J: A co tě přimělo zrovna k tomu pedáku, místo té robotiky? Už si chtěl být dřív třeba učitelem?

S: No, já jsem nad tím vždycky tak nějak přemýšlel, tady to je u nás trošku v rodině.

J: Máš v rodině učitele jo?

S: Mám, sice ne jako, že by mě to nějak to. Ale tak nějak jsem si říkal že špatná práce to není, a že to někdy je i docela zábavný, když na to koukám. Že mě osobně to i docela baví jo, třeba když přijde za mnou někdo „hele tady potřebuju s tímhle pomoct“ Tak když to vím, když můžu, tak s tím rád pomůžu.

J: A co si tak očekával, že by ses mohl naučit na informatice na pedáku? Co by ses mohl naučit, nebo co by ti to mohlo dát?

S: Programovací jazyky jsem chtěl, abych se hodně naučil. Což se tak děje postupně, není to tedy zdaleka to co bych chtěl, ale ono abych pravdu řekl, tak mě to ani vůbec nebaví. Protože jak je člověk furt zalezlejší doma, mě zrovna baví do té školy jako chodit. A ještě bych jako chtěl doladit, protože zase jo, když mám informatiku pro základní školy, hezký jo, líbí se mi, že se učím v pythonu, to je super, chtěl bych i těžší něco, třeba kámoš mi posílá scripta co maj na ČVUT tak to taky zkouším ještě jakoby. Ale jako přijde mi to taková vtipný, že máš aprobaci pro základky a učíš se jako python, jako hezký, ale já si myslím, že ty děcka na té základce by byli rádi, kdyby si jim ukázal ten scratch. By na tebe čuměli jak na boha. Nebo teda alespoň já.

J: Tak scratch se učí taky ne?

S: Jojo, on je jako šikovnej, je to blokový, je to jednoduchý, ale prostě nevím no. To mi tam nesedí no.

J: Tak ono tam musí být i něco těžšího, abychom to neměli tak zadarmo.

S: Tak to je jasné a ono taky jestli se pak dá jít na střední z toho, tak tam by se ten python zase hodil třeba parádně jo.

J: Tak teď bych přešel na další otázku. Co si celkově myslíš o práci učitelů?

S: no... jako je to docela dřina.

J: Nějaké výhody třeba? Co by tě tam lákaly?

S: tak je to práce ve státní sféře, což je ideální. Jako máš 3 měsíce dovolený. Tak to je super a hlavně je perfektní, že málo kdy se ti stane, že bys tu práci nenašel.

J: A hlavně ještě s informatikou.

S: No přesně.

S: Přesně, když už budeš mít to IT a nešel bys učit, tak už jenom to, že umíš nějaký ten programovací jazyk, tak to ti pomáhá i do jinýho zaměstnání. To je super. A ještě třeba co je dobré, tak prostě ta jistota toho trvalého příjmu, že se nemusíš bát toho, že budeš někde nadbytečný. To se fakt nestane v dnešní době, co se týče učitelů a nebo stejně seženeš do měsíce práci.

S: Horší co je, tak třeba to, že si všichni myslí, že učitelé mají málo hodin jo. Že třeba maximálně 6 hodin denně. Ale ne... třeba učitel u nás na střední, vzhledem k tomu, že tam neměl kdo učit, tak měl ještě další poloviční úvazek, aby se vůbec stíhalo učit. Takže přišel ráno v 7, odcházel domů ve 4 a ještě si domů nesl štos technické dokumentace. Takže jako myslím si, že to není úplně jednoduchá práce. Kor ještě, když tak na tebe sedí, čumí, říkají si co chceš, já už chci domů a tak. Protože ono to tak je v tomhle. Neříkám teda, že já bych byl v tomhle nějaký skvělejší student.

J: A takže když dostuduješ, tak bys chtěl pokračovat dál, magistr a pak tu práci dělat.

S: no, já uvidím. Zatím jako přemýšlím. Ono možností je, chtěl jsem ještě jít zkusit tu robotiku, takže přemýšlím, že bych třeba udělal toho bakaláře, pak bych zkusil tu robotiku a pak bych se k tomuhle třeba ještě vrátil. Protože mě baví hodně věcí. Ne že by mě bavilo totiž jen třeba to IT, ale baví mě i ta strojařina a právě bych to chtěl nějak skloubit dohromady, kdyby to šlo.

J: takže to tu vlastně bereš tak, že doděláš bakaláře a budeš to mít jako takovou zálohu, že se na učitele můžeš vrátit.

S: no tak nějak bych si to představoval no. Jako chtěl bych to dodělat stejně, ale asi ne rovnou.

J: Právě zrovna u těch studentů informatiky je problém, že i když to už vystudují, tak pak končí v nějakých soukromých firmách, kde jim nabídnou více peněz.

S: Tak jasný no, proč ne, proč nejít za penězma.

J: A co bys řekl na postavení učitelů ve společnosti? Co si o nich myslí veřejnost.

S: Tak já pracuju s tím, že vidím řvoucí menšinu. Snad tedy. Ale řekl bych, že sociální vrstva od sociální vrstvy je to jiný. Ale třeba co znám z vyprávění, není to úplně špatný, jakože nikde. Ale že někteří lidé to nevzdávají, říkají že mají 6 hodin denně, mají tam pohodu a mají 100 tisíc. Takže si myslím že je to takové vyvážené.

J: A v čem bys ještě tak viděl hlavní příčinu nedostatku učitelů, především pak učitelů informatiky. Protože těch je dost málo, ještě třeba s matikou a fyzikou.

S: No, já si právě ještě dávám další obor techniku teď.

J: Takže budeš mít 3 obory?

S: Jojo, protože já si dal nějaký ty Cčkový předměty a už je mám uznaný, tak snad se to dá nějak prohnout. Snad mi k tomu někdo něco řekne, abych je nemusel mít znovu. Protože ty technický věci, to je různě sad, to si ještě pamatuju od maturity.

S: To jsem trochu odběhl, promiň, kde jsme to byli?

J: Jo, ohledně toho nedostatku učitelů informatiky.

S: Hmm, asi prachy hele, já si fakt neumím představit jako. Buď ty prachy a nebo to, že prostě, no hlavní příčina budou podle mě peníze. Podle mě si někdo řekne, že tady sice budu 8 hodin, tam budu míň, ale nebudu mít už žádnou práci na doma plus ještě dostanu o něco víc.

J: A když si vemeš třeba učitele, češtiny, angličtiny a jiných předmětů, tak tam v prváku většinou mnohem více studentů než na IT, čím by to podle tebe mohlo být?

S: No, to bych řekl, že je tím, že na pedáky chodí hodně lidí z gymplu. A já nevím jo, ale když vidím třeba, jak to vypadá na gymplu mé přítelkyně, co se oni naučili v IT. Tak neumí ani otevřít dokument, nebo převést něco z wordu do PDF. Tak to je podle mě, že na to lidi z gymplu úplně nejsou připravený. Pokud to tedy není něco specializovaného na IT. A co se gymplů týče, tak to jsou podle mě největší zdroj lidí co jdou na pedák.

Rozhovor 8 – Student H

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak ahoj, já bych se nejdřív zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak použil v mé práci.

S: Určitě

J: tak můžeme hned přejít na první otázku a to by bylo, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy. Co jste se tam například učili, jestli tě to bavilo a tak.

S: Hmm, tak zkušenosti ze základky mám celkem dobrý, protože na základce jsme dělali většinou zajímavé věci. Teda zprvu to bylo něco jako práce ve wordu a malování, což jako nic moc nebylo. Ale pak jsme třeba programovali, nebo tak. A měli jsme skvělého učitele, který s námi pracoval ve skupinkách, že s těma pomalejšíma dělal pomalu a s těma rychlejšíma, těm dával třeba úkoly navíc, nebo nás nechal si tvořit jak jsme chtěli. Takže základky mám hodně dobré zkušenosti s IT.

J: Tak to je paráda.

J: A jak jsi říkal, že jste programovali. V čem to bylo?

S: Měli jsme tam python, scratch, teda ne takhle popořadě. A ještě jsme tam měli pascal.

J: Tak to koukám.

J: A kam jsi potom chodil na střední?

S: já vlastně v šesté třídě nastoupil na gympl, takže tam jsem pokračoval dál.

J: A měl jsi tedy i u maturity informatiku?

S: Jojo, měl jsem u maturity IT.

J: A co máš teď vlastně jako druhý obor k IT?

S: Zeměpis

J: A co tě vedlo zrovna k zeměpisu?

S: Ten stejný učitel, co nás učil informatiku, nás učil i zeměpis.

J: takže by se dalo říct, že ten učitel pro tebe byl tak trochu vzor? Že tě popostrčil tím směrem?

S: jojo, byl, byl.

J: A ty už jsi někdy někoho učil? Třeba nějaké tábory, kroužky, klidně i doučování.

S: Moc ne, ale jako zkoušel jsem a vždycky mě to bavilo.

J: A když jsi tedy vlastně vybíral tu vejšku, tak byl pedák první volba?

S: Ano, první volba

J: A proč zrovna na pedák?

S: Tak, lákalo mě to, to je první věc. Druhá věc je ta, že u nás to je v rodině, takže já jsem tak nějak prostě už od malička věděl, že budu pokračovat jako učitel. Já nevím no, já jsem obecně nechtěl nic takového specializovaného. A prostě jsem vlastně chtěl být učitel.

J: A když jsi podával tu přihlášku, co jsi tak očekával, že by ses mohl naučit na pedáku na informatice?

S: Neměl jsem moc představy, ale spíše jsem doufal, že bych se mohl naučit něco jako, ne víc, ale něco jako co bych učil na té škole, než co jsme se učili třeba na té základce ten word, excel. Protože to mi přijde takový, že to možná nepatří do informatiky tolik, jako spíš třeba do matematiky nebo češtiny. Takže očekával jsem spíš něco, co může rozvíjet tu dětskou tvořivost. Takže třeba to programování no.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitelů?

S: Nevím, myslím si že jejich práce je hodně podstatná, důležitá. Protože vlastně vzdělávají děti. A Myslím si, že jsou důležitou součástí společnosti.

J: A lákají tě tam nějaké výhody, nebo možnosti?

S: Možná prázdniny. Protože prostě já mám hrozně rád, když vím kdy mám volno. Já totiž rád cestuji, takže to se mi na tom docela líbí.

J: Takže když dostuduješ, tak bys rád pokračoval tím směrem?

S: Určitě jo.

J: A bylo by něco, co by tě naopak odrazovalo od té práce?

S: Hmm, možná nějaký takový ty nesmyslný pravidla. Nebo když se potkáš v nějakým kolektivu s učitelama, kteří nejsou moc kamarádky prostě, nebo se s nima těžko pracuje. Protože to jsem třeba zažil na škole, to jsem viděl, že ty učitelé byli fakt frustrovaní z toho zbytečně. A kdyby mi někdo v budoucnu jako učiteli házel klacky pod nohy.

J: chápu, a ještě jenom co jsi přesně myslel těma nesmyslnými pravidly?

S: Hmm, prostě třeba pravidla, třeba takový ty papíry co se musí vyplňovat, když se jde na nějaký kurzy, nebo prostě zbytečnosti co komplikují učitelům tu práci. Že kvůli tomu, kvůli tisícům papírů třeba nechtějí jezdit na exkurze atd. Takhle jsem to myslel.

J: A jak si myslíš, že je nahlíženo veřejností na učitele? Jak na ně koukají ostatní lidé.

S: No to bude asi horší, než můj pohled. Protože vždycky když slyším, tak říkají, že učitelé skoro nic nedělají, mají za to peníze. A myslím si, že na učitele je pohlíženo trochu tak nějak z vrchu. Prostě ne tak jak by to správně mělo být.

J: Čím si myslíš že by to mohlo být?

S: Možná tím, jak se učitelé sami prezentují na veřejnosti. Nebo tak jak je prezentují média, že dostávají furt přidáno, přidáno. Mají volno, volno. Že nic nedělají. Nevím konkrétně, ale mohlo by to být třeba tím medializováním.

J: Ty jsi vlastně už říkal, že máš v rodině učitele, takže rodina asi podporuje bych řekl.

S: Ano, ano.

J: A co třeba kamarádi, co říkají na to že studuješ na učitele?

S: No tak právě, moji všichni kamarádi jsou rádi, že studuji učitele. A většina z nich se, ne že přímo chce stát učitelem, ale mají to třeba jako druhou možnost to učitelství.

J: Tak to je pěkný.

S: Takže vlastně skoro všichni moji spolužáci ze střední, oni studují nějakou školu, která není pedagogická, ale pedák mají jako druhou volbu, když by tu školu třeba nedali, nebo je přestala bavit.

J: A ještě třeba ohledně platu. Jaký máš názor na to, že třeba právě u těch učitelů informatiky. Když studenti dostudují, tak je pak často stáhnou soukromé firmy, kde mohou dostat mnohem více peněz než ve školství.

S: Tak o tom si myslím, že to je, no nevím jestli špatně, ale je to prostě takový, že když ti někdo nabídne víc peněz a víš, že máš ty znalosti. Tak tam asi půjdeš no. Asi by učitelé měli být lépe ohodnoceni, ale zase si myslím, že když fakt chce někdo učit a ne dělat informatiku, tak půjde učit i tak.

J: A myslíš si, že je důležité, aby měli učitelé pedagogickou fakultu? Nebo by stačila jakákoliv odborná vysoká škola?

S: Tak nevím jestli úplně nutný. Ale podle mě je to určitě dobrý a pokud to jde, tak by se to mělo tím pedákem řešit. Ale pokud je třeba v nějaké době nedostatek učitelů, tak by se to tak dalo řešit.

J: A poslední otázka bude, co je podle tebe hlavní příčina nedostatku učitelů a především učitelů informatiky.

S: Myslím si, že to bude asi tím platem. I když teď se bude zvyšovat, ale lidi moc nechtějí dělat učitele. A ještě kor ti učitelé informatiky, protože jak jsi říkal, že je stáhnou ty firmy, tak to bude podle mě hlavní důvod. Protože když umíš tu informatiku, tak si najdeš uplatnění někde jinde.

J: A kdybych se zeptal na nějaký nápad, co by mohlo vést ke zlepšení, takže myslíš ten plat?

S: Možná ten plat, možná... nevím no, ten plat mě napadá. Možná ještě zatraktivnit ještě tu pozici toho učitelování nějakýma výhodama třeba.

J: O informatiku nemají moc zájem holky, myslíš, že by se nějak dalo zatraktivnit tenhle předmět i pro ně?

S: To si určitě myslím, že dneska je ta informatika dost prezentovaná jako takovej mužskej obor. A že kdyby se třeba to neprezentovalo takhle, že potřebuje takové matematické myšlení, že obecně zatraktivnit to pro ty ženy tím, že přiblížit to nějakým jiným způsobem. Protože si myslím, že i ženy by v tom oboru byly stejně dobré jako muži.

Rozhovor 9 – Student I

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak já se na začátek jenom zeptám, jestli souhlasíš, abych si ten rozhovor nahrál a pak použil v mé práci?

S: jojo

J: Tak můžeme přejít na první otázku rovnou, a to je, jaké máš zkušenosti ze základní školy s informatikou.

S: Hmm, no tak jako popravdě já si to už moc dobře nepamatuji.

J: Tak jenom tak nějak na co si třeba vzpomeneš.

S: Jako vím, že jsme něco dělali jo, ale fakt si to moc už nepamatuji.

J: Jestli třeba ve wordu a podobném.

S: No asi takový ty úplný začátky jo, ale to jsme se spíš potom učili na střední.

S: Jinak si už fakt moc nepamatuju, co jsme dělali na základce.

J: Dobře, tak nevádí.

J: A vzpomeneš si alespoň, jaké jsi měla na základce třeba učitele?

S: Jo to si pamatuji, to si myslím, že bylo docela v pohodě. Že jsme se na to docela i těšili, víš co, protože to nebyla taková ta klasická hodina. Že se tam učíš něco co tě nebaví. Ale třeba když jsme něco probrali, tak jsme potom měli i volno třeba 15min takže jsme hráli nějaké hry.

J: A potom jsi chodila na jakou střední?

S: Na obchodku

S: A tam jsme jako informatiku měli, prostě jsme z ní i maturovali, z toho wordu a tak.

J: Na obchodce je maturita z informatiky jo?

S: No, ono se to jmenovalo nějak, informační a komunikační technologie. Učili jsme se tam word, nějaké korespondence, s excelem a tak.

J: A programování jsi měla na nějaké škole? Nebo až teď na vysoké?

S: Ne, neměla.

J: A co máš jako druhý obor k informatice?

S: Angličtinu.

J: A proč zrovna angličtina?

S: Já si spíš zvolila informatiku, a k tomu angličtinu, protože mě to vždycky zajímalo, bavilo mě to, přišlo mi to takové zajímavé. A vždycky mě bavily hrát počítačové hry. Takže jsem si řekla, že tohle je takové blízke k tomu. A Ájnu jsem si k tomu dala, protože mi to k tomu přišlo takové blízke docela.

J: A ještě k těm učitelům. Dalo by se říct, že by tě některý z nich namotivoval jít tím směrem na pedák?

S: Asi by se to dalo říct, o učitelce na střední, co nás učila informatiku. Ta byla fajn.

J: A ty už jsi někdy někoho učil? Třeba nějaké tábory, kroužky, případně doučování?

S: No, měla jsem doučování češtiny, jenom to.

J: A bavilo?

S: No asi... to se nedá říct takhle, protože když máš nějakého studenta, kterého to nezajímá, a chodí na to doučování, protože ho donutili rodiče, tak tě to nebaví tolik, protože se nesnaží. Ale potom jsem měla třeba holčinu, která se fakt snažila a s tou mě to bavilo. Takže asi tak půl na půl, záleží na lidech.

J: A když jsi potom volila střední školu, tak byl pedák první volba? Nebo si dávala přihlášky ještě někam jinam?

S: No já jsem původně chtěla jít buď na psychologii, nebo sem no. Mezi tím jsem se rozhodovala. Ale asi jsem chtěla jít na tohle.

J: A co jsi tak očekávala, že by ses mohla naučit na informatice na pedáku?

S: No... asi, mě nejvíc zajímá to programování, to mi přijde takový nejpraktičtější, a nebo mě teď hodně baví ty webovky. To jsem se taky chtěla naučit.

J: A to programování si už někdy předtím dělala? Nebo až teď na vysoké poprvé?

S: Jakoby zkoušela jsem to, ale nijak extra, nešlo mi to úplně. Jen mě to nějak zajímalo, tak jsem to zkusila, ale pořádně jsem to začala dělat až teď.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitelů. Co od toho očekáváš, nějaké výhody klidně a podobně.

S: No tak výhoda je určitě to, že máš volno v létě. A že jim taky pořád zvyšují plat, což je super. Ale nevím no, je to takový sporný, protože záleží na zkušenostech. Takhle... když budeš mít špatného učitele, tak si budeš myslet, že jsou všichni špatní, ale zase na druhou stranu, když potom budeš mít nějakého fajn učitele, tak si řekneš že to nemusí bejt tak špatný.

J: A když to vystuduješ, tak bys chtěla pokračovat tím směrem?

S: No, já úplně nevím popravdě. Nevím jestli chci dělat učitelku. Nevím, jestli na to mám úplně nervy.

J: Takže se pak rozhodneš dýl.

S: Asi jo.

J: A odrazuje tě naopak něco od té práce?

S: Jako jo, mě by na tom asi nejvíc štvalo to, že mi prostě přijde, že ty děti jsou takový čím dál tím víc rozmazlený, nemají žádný respekt k těm učitelům. A já to vidím tak, že mamka dělá asistentku. A když občas poslouchám, jak se k ní chovají, tak si říkám, že bych si tohle já nikdy nedovolila. A právě se bojím, že kdybych dělala učitelku, tak by se ke mně taky tak chovaly. A nevím, jestli bych se úplně pak zachovala správně, kdyby mě třeba poslaly do *****, což občas už jsem slyšela, že udělaly v hodině. A nevím, jestli bych to zvládla nějak profesionálně řešit.

S: Já jsem zastánce toho, že dřív jsi si to nedovolil, protože ses bál, že ti třeba ten učitel dá pohlavek.

J: Určitě si teď víc dovolí no.

J: A co veřejnost, jak myslíš že na učitele nahlíží?

S: No, to asi taky nejde úplně říct, nikdo na ně nekouká stejně. Asi bych to rozdělila na dvě poloviny, jedna je podporuje a říkají, že to mají těžký a cení je. Ale ta druhá, to jsou takový ti rodiče rozmazlených dětí, kteří i když jejich dítě bude na tu školu kašlat a nebude mít zájem a učitel mu dá třeba úkol navíc, tak ti půjdou vždycky proti tomu učitelovi.

J: Chápu, a myslíš že je to teda tak 50 na 50 jo?

S: No možná bych spíš řekla, že je čím dál tím víc těch, co jsou proti nim.

J: A co tvoje rodina a kamarádi? Jak se dívají na to, že studuješ pedák?

S: Jojo, podporují. Ale myslím, že oni by mě podporovali, ať už bych studovala jakoukoliv školu.

J: A teď ohledně peněz, co si myslíš o tom, že dost dostudovaných lidí s pedákem s informatikou, přetáhnou soukromé firmy do IT. Jak si myslíš, že by se to dalo řešit. Aby pak raději zůstali ve školství.

S: No, tak asi nejjednodušší řešení by bylo, jim přidat že jo. Ale těžko říct, jestli si to můžou dovolit.

S: A hlavně IT, v tom je budoucnost, takže to je jasný, že ty firmy je budou chtít. Všechno se digitalizuje a tak.

J: A co si myslíš, že by mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů? A hlavně pak informatiky, po těch je dost velká shánka, ještě třeba s matikou a fyzikou.

S: no tak, já si myslím, že u tý matiky a fyziky je to z toho důvodu, že je to těžký. Ne každé to udělá.

S: A celkově... no nevím, já znám hodně lidí co by chtěli dělat učitele, ale většinou se na tu vysokou vykašlou a jdou pracovat. Takže možná proto. Že se jim nechce studovat.

J: A co ještě ti učitelé informatiky? Jsi říkala matiku, fyziku.

S: No tak ta informatika asi, je taky trochu těžší, že musíš se v tom trochu orientovat. Musíš na tom makat, není to, že by ses to naučil nazpaměť. Třeba to programování, to musíš pochopit.

J: A ještě poslední otázka, na ten obor informatika ne pedák chodí docela málo lidí, oproti ostatním předmětům, čím by to mohlo být a jak to zlepšit?

S: No, Já když jsem šla na tu informatiku, tak jsem se strašně bála matiky, protože přece jenom se mi zdá, že to k té informatice patří. Ale nakonec jsme jí moc neměli. Samozřejmě, když pak děláš nějaký to IT tak jí tam využíváš. Takže možná kvůli tomu moc lidí nechodí na to IT, protože se bojí matiky.

S: Že by hodně lidí mohla matika odradit, protože co se bavím s kámošema, tak se divili, protože mi matika nikdy nešla. A ptali se proč dělám IT, když mi matika nikdy nešla.

S: Tak jsem říkala, že jsem to chtěla zkusit, a zjistila jsem, že matika byla jen první semestr. A oni koukali a divili se.

J: A ještě jenom, na IT nechodí moc holek, proč si myslíš, že to tak je? A jak by se to dalo zlepšit.

S: No těžko říct, je pravda že jich tam moc není ve třídě no. Většina si zvolí nějaké společenské předměty. Ale nevím no, mně to přijde docela normální, ale zase, proč by holka nemohla jít na IT.

Rozhovor 10 – Student J

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak na začátek bych se tě zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si to nahrával a pak použil v mé práci?

S: Jo určitě, s tím nemám problém. Proto jsem tady žejo.

J: Tak ze začátku bych se zeptal, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základky?

S: Hm, tak základky mám zkušenosti takový... jako asi každé, dělali jsme v gimpu, dělali jsme v html, ale já jsem chodil na střední na informatiku.

J: Na nějakou průmyslovku? Někou odbornou?

S: Ne, ne, ne, škola informatiky, není to jako průmyslovka.

J: Takže i maturita z informatiky.

S: jojo mám maturitu z informatiky jako přímo.

J: A co učitelé tam? Byli dobří?

S: Jo, já jsem s nima byl jako naprosto spokojenej, jako někteří učili málo, někteří učili takovým stylem, že se na to podívali chvilku předem a pak prostě z toho učili.

S: Ale myslím si... tam hlavně byli učitelé výjimeční tím, že všichni v tom pracovali, že měli i vedle prostě nějaké věci z toho. Takže nám dali takový praktický a použitelný informace.

J: Chápu, takže to co učili vážně používali někde mimo školu prakticky.

S: Přesně tak.

J: Tak to je dobré, zrovna v té informatice tohle může být docela podstatné.

S: jojo tam to je dost podstatný.

J: A co máš jako druhý obor?

S: Angličtinu

J: A to si volil spíš tu informatiku, nebo spíše angličtinu?

S: Tak já jsem šel primárně kvůli té informatice, tu angličtinu, tu jsem si dal jako vedlejší, protože, když jsem si říkal jako co mi jde, tak to je angličtina. Protože to je taková věc, kterou si dokážu představit, že ji střelím z fleku takzvaně a tak jsem si jí vybral.

J: A učil jsi někdy někoho? Nebo třeba vedl nějaké kroužky a podobně?

S: tak nemůžu říct, že bych nějak profesionálně někdy učil, maximálně tak, když jsem něco vysvětloval spolužákům, nebo svého bratra, dříve jsem mu dost pomáhal s úkolama. Ale nic jako profesionálního ne.

J: A když si pak volil vejšku, proč zrovna pedák? Nebo měl si ještě nějaké jiné přihlášky?

S: No, já jsem totiž chtěl jít studovat něco s informatikou. Já jsem si nějakým způsobem řekl, že chci pokračovat v té informatice, ale zároveň jsem chtěl zůstat v Budějovicích. A bohužel aplikovaná

informatika, která je na přírodovědné byla zavřená a tak mi zbyl prostě pedák. Takže jsem šel na pedák, a tak nějak mi došlo, že pokud chci studovat informatiku tak tady to nebude ta správná volba.

S: To byla bohužel ta chyba, kterou jsem si při rozhodování neuvědomil.

J: A budeš to chtít dostudovat? Nebo někam přejít?

S: No, to je taková otázka, na kterou upřímně nevím odpověď. Protože nevím, kam jinam bych šel v tuhle dobu, protože některý obory na který jsem si říkal, že budu tady rok a pak přejdu. Tak nějak neotevřeli a nemají akreditaci pořád. A já jsem tak nějak, nechce se mi do Prahy nebo do Plzně. Prostě přemýšlím, že tu nějak zůstanu a nějakým způsobem to dostuduju, abych měl nějakou vysokou. Ale nemyslím si, že bych chtěl jít do toho učitelství, jako nejsem 100% rozhodnutý, ale hodně nad tím pochybuju.

J: Takže uvidíš jak se to vyvrbí.

S: Nějak tak počkám co z toho vyplyne no, jak říkám ty školy kam bych chtěl nemají akreditaci, takže na ně nemůžu dát přihlášku, takže tady ještě nějakou dobu zůstanu no.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitelů?

S: Já si myslím, že to jsou strašný masochisti jo. Nebo sadisti, nevím který z těch slov, prostě že si rádi ubližují. Protože já když si představím, že bych musel jít učit, jako dokážu si třeba učit na střední nebo něco. Ale když si představím jít učit ty malý děcka, tak to je pro mě naprosto nepředstavitelný, já bych je totiž musel všechny uškrtit. Jako když to fakt chce dělat člověk a nedělá to jen pro peníze, že tam přijde odsedí to a jde domů, tak musí mít fakt nervy a velice specifická osoba to musí být, protože tohle je fakt... nevím, nepříjde mi to úplně... jako myslím si, že společnost na to učitelství kouká mnohem hůře, než jako to je. Jakože na to koukají, že je to lehká práce, že tam nic nedělají. A přitom je to mnohem těžší než se zdá.

J: S tím souhlasím no.

S: Že to lidi podceňují hodně no.

J: A kdyby ses pak náhodou třeba rohodl jít učit, tak bylo by tam něco co by tě tam lákalo?

S: No, tak určitě by mě lákalo to.. já rád povídám jo. A líbí se mi taková ta představa, že prostě stojím před tou tabulí a těm žákům něco sděluju, něco jim předávám a pomáhám jim se rozvíjet. Ale já mám strach, že to je taková ta ideální představa. Protože v realitu ti polovina třídy nedává pozor a druhou polovinu to taky nezajímá. Ale ta představa toho, že bych mohl pomáhat těm dětem se rozvíjet a vysvětlovat jim nějakým způsobem ty moje znalosti a tak. To je .. jako to se mi líbí. To je trošku věc, která mě táhla do toho, že jsem si řekl...

J: Takže ani to by tě nepřesvědčilo pokračovat v tom?

S: Já si myslím, že bych na to neměl nervy, jako v teorii je to strašně zajímavý, jako celkem mě to i

Bavilo teoreticky, ale v praxi prostě bych to nezvládl. Neměl bych na to nervy se s tím štvát.

J: A co třeba tvoje okolí? Rodina a kamarádi, jak koukali na to, že si šel studovat pedák?

S: Noo.. tak nějak, neměl jsem na to nějaký specifický reakce, všichni to nějak tak přijmuli, ne že by se mi to snažili vymlouvat, vždycky se mě spíš snažili podporovat, někteří teda byli proti, že říkali že pedák je takovej jakoby na nic, někteří chtěli abych šel jinam, ale nemůžu říct že bych na to měl

nějaké jako specifické reakce. Ono to bylo víceméně takové moje rozhodnutí a nikdo mi do toho moc nekecal.

J: Jasně, a našel se někdo jo, kdo říkal, že pedák je na prd?

S: No, moji učitelé

J: Učitelé jo?

S: moji učitelé, učitelé mě od toho odrazovali nejvíc, ze střední právě.

J: Aha

S: Ale oni mě spíš odrazovali specificky, specificky ... ne jako od pedáku jako samotného, ale jako tady od budějckýho pedáku.

J: Nelíbí se jim pedák tady jo?

S: Ne, mají... mám pocit, že jeden to tady vystudoval, druhý ten nestudoval pedák, ten měl jenom nadstavbu nějakou a oba dva ale říkali, že neslyšeli žádný dobrý věci a myslí si, že bych měl jít jako někam, někam výš. Ale jinak to jsou asi jediní co do toho nějak jako mluvili.

J: Přitom já když jsem někde slýchal o pedáku tady, tak to bylo většinou že v Česku je to jeden s těch lepších.

S: Tak oni oba věděli, že tam chci jít hlavně kvůli té informatice, že to je tak nějak ta moje priorita, tak možná proto

J: Tak ono zase jestli třeba viděli, že ti to jde, tak si mysleli že bys mohl jít na nějakou školu přímo zaměřenou na informatiku.

S: No, jo. Jako určitě teď, když nad tím tak přemýšlím, tak jim musím dát za pravdu, že jsem je pravděpodobně měl poslechnout.

J: Asi nemůžeš čekat, že se naučíš něco tak do hloubky jako třeba na ČVUT a podobných, kde mají přímo fakulty na informatiku.

S: Jako problém je, že jsem se zatím nenaučil nic nového no. Protože zatím jsme brali vyloženě jen základy, co se berou pomalu na základce, takže to mě jako nerozvine. Což mě mrzí.

J: A co si myslíš, že třeba zrovna u těch učitelů informatiky, že i když to dostudují, tak je pak často stáhnou soukromé firmy, které jim nabídnou více peněz.

S: Tak já si myslím, že je to prostě pro ty lidi i dobře jo. Protože, jako.. je to.. dává to víc peněz jo. I když já věřím, že za pár let se to jako změní jo. Protože informatika je poměrně nová věc a teď spousta lidí jde dělat informatiku, takže těch lidí bude víc. Ale ty firmy potřebují ajťáky, všichni potřebují ajťáky no. A když firmy prostě zaplatí víc než školy, tak jdou prostě do těch firem no.

J: Takže myslím že zvýšení platu by tohle mohlo zastavit?

S: Jako určitě je to možnost, jak je k tomu jakoby víc přesvědčit.

J: A co si myslíš, že je tak hlavní příčina nedostatku učitelů?

S: No.. to je jako právě to nad čím já.. co já sám cítím jo. Kdo by to chtěl dělat jo, proč by to reálně někdo chtěl dělat, protože když už se něco vyučíš, nebo naučíš, tak spíš v tom půjdeš pracovat, než to

učit, protože ti to vynese více peněz a nemusíš se štvát s tím, že si mezi bandou pubertáků, kteří se ti snaží aktivně sabotovat tvoji práci.

S: Zdá se mi logičtější, jít dělat cokoliv jiného, než učit. Na to učitelství musí ten člověk fakt být takovej.. že to moc neumí a jde to učit, to se říká, ale jako.. jo? A nebo to fakt musí chtít dělat. Že do toho nejde proto, že to vydělává více peněz, ale musí si říct, že učení je náplň jeho života a chce to dělat. Protože jinak logicky je lepší jít pracovat v tom, v čem se člověk vyučil, než jít učit.

J: A proč bys tak řekl, že je málo zrovna učitelů informatiky?

S: No, protože jako reálně v IT máš strašně moc prací, já si teď z hlavy nedokážu představit, co bych dělal za práci, kdybych vystudoval třeba teoretickou matematiku, to jsou taková předměty, který se spíše učí. Informatika na to máš strašně moc prací, když to vystuduješ, tak můžeš dělat strašně moc různých prací.

J: A ještě třeba když si vezmeš, kolik bylo prváků na IT a kolik na angličtině. Tak to byl asi rozdíl ne?

S: To byl naprosto diametrální rozdíl no.

J: Jak by se to podle tebe dalo zlepšit, ten zájem o obor?

S: To je, zajímavá otázka. Já upřímně úplně nevím, protože to je ... myslím, že samotnej pedák s tím nic neudělá. Protože to je podle mě o trendech, proto víc lidí půjde na angličtinu, protože to je takovej safe předmět, ta se učí všude.

J: Ale zase o učitele informatiky je obrovský zájem.

S: To je pravda, upřímně moc nevím no. Podle mě si lidi volí ty předměty, které jim jsou bližší a asi mají takové to stigma, že když někdo pracuje u počítačů, tak je to takovej ten nerd s brýlema a nechtějí být špatný jako on. A proto se počítačům nevěnujou jo.

S: Přece jenom řekl bych, že většina lidí se nedostane dál, než že nainstaluje Instagram a tak nějak ho používají, takže u těch počítačů, já bych řekl, že to je jako třeba chemie jo. O chemii když se taky nezajímáš, tak do ní dobrovolně nepůjdeš. Nemyslím si, že by bylo něco, co by jako úplně šlo udělat. Myslím si, že už prostě z té podstaty na tohle nejde víc lidí právě.

J: A ještě že tam nechodí moc holek, myslíš že by nějak šlo tohle zlepšit?

S: To je ale taky, obecně jako v informatice, já vím že u nás na střední byli třídy o třiceti lidech a mezi nima byla jen jedna holka, obecně informatika, počítače, holky netáhnou jo. Jako oni jsou různý projekty, to vím, který takhle mezi holky rozšiřují informatiku, ale zase nemyslím si, že by samotná škola mohla ohledně toho něco udělat. Myslím si že to je zase takový obecný ... že počítače prostě víc táhnou kluky no. A taky to tak vypadá no.

Rozhovor 11 – Student K

J: Výzkumník / S: Student

J: Na začátek bych se zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Určitě

J: Fajn, tak můžeme teda rovnou přejít na otázky. A první by byla, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy, co jste tam brali, jak tě to bavilo a tak.

S: No, tak tam to bylo takový nic moc. Po většinu času jsme si dělali co jsme chtěli, takže byli na facebooku, nebo hráli ty různé online hry a pak hodně málo, že jsme dělali něco třeba ve wordu, nebo v excelu, že se jako pokoušeli nás něco jako naučit, ale to jako nic moc nebylo a pak vlastně na druhém stupni jsme měli takovej volitelný předmět, že jsme si tam mohli dát ty počítače s nějakýma praktickýma věcmi a tam jsme zkoušeli programování a takový věci, tvorba webovek, ale jako úplně minimum.

J: A jak to pak probíhalo na střední, kam si chodila?

S: Na průmyslovku

S: Tam jsme dělali grafiku, design a podobné věci.

J: A měli jste tam třeba informatiku nějak více? Třeba nějaké programování?

S: Měli jsme tam ze začátku obyčejný IT, takže word, excel, powerpoint. A pak jsme tam měli vlastně tvorbu webových stránek ze začátku, abychom se vlastně naučili jak to vlastně funguje. A pak jsme měli spíše grafiku.

J: A u maturity jste měli něco z IT pak?

S: No, ale fakt jen minimum.

J: A jak se ti jeví učitelé na školách?

S: No na základce to byl náš ředitel, a myslím si, že neměl nic vystudovaného v IT oboru, takže ten nás fakt nic nenaučil. A potom si vlastně myslím, že to bylo docela v pohodě, ta učitelka, kterou jsme měli na střední škole, která nás učila na ten web design a tvorbu stránek, tak ta se tím zabývá i mimo školu, že to má jako vedlejší práci. Takže ta byla dobrá, ta tomu rozuměla.

J: Jo to je pak dobrý, když ten učitel učí něco, čemu se věnuje i mimo školu.

J: A ty už jsi někdy někoho učila? Třeba nějaké tábory, kroužky klidně.

S: Jedině doma jako bráchovi něco. Jinak ne.

J: A když si pak volila vysokou školu, tak byl ten pedák první volba? Nebo šly přihlášky ještě někam jinam?

S: No moje první volba kam jsem chtěla jít, tak to byla filmovka v Písku, jenže tam bylo hrozně vysoké školné, protože je to soukromá škola. Takže jsem to vzdala a nakonec se rozhodla, že chci dělat něco s angličtinou a proto jsem se rozhodla pro pedák a vlastně hlavní byla angličtina a IT spíš vedlejší volba.

J: A co sis tak představovala, že by ses tak mohla na informatice naučit?

S: No tak hlavně jsem myslela, že to budou v tom IT jen nějaké základy, protože když jsem to viděla na naší základce, že se tam fakt jako nic neučí, tak jsem myslela, že se tam jako nic moc nového nenaučím, nebo že to nebude nijak zajímavé. Ale právě naopak je tu toho celkem dost nového a některé ty věci trošku nedávám, ale myslím si, že se s tím poperu. Například jsem nedala matiku no, ale na tu jsem nikdy nebyla moc silná.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitelů?

S: Tak určitě je to důležitá práce. A myslím si, že někteří učitelé to zvládají naprosto skvěle, že jsou fakt dobří, pohodoví, fakt naučí, ale pak jsou tu někteří učitelé, kteří ... buď je to nebaví, tak to učí jen tak nějak aby se neřeklo. Nebo jsou zase moc přísní na ty předměty, takže když něco málo nezvládneš, tak oheň, že nezvládáš jejich předmět tak katastrofa, že si myslí, že máš jen ten jejich předmět. Takže jako je to jak u koho. Ale určitě si myslím, že je to důležitá práce.

J: A když to vystuduješ, chtěla bys pokračovat tím směrem?

S: Asi jo. Ještě jsem tedy nepřemýšlela do podrobnosti o tom, ale asi jo.

J: A ještě bych se vrátil k těm učitelům co jsi měla. Byl tam některý z nich takový, že by se dalo říct, že by byl jako vzor? Nebo že tě popostrčil tímhle směrem?

S: Určitě to byla moje třídní na prvním stupni, na tu vzpomínám doteď. Ta byla hrozně hodná, hodně se zajímala o ty děti, prostě fakt skvělejší člověk i mimo školu. Takže myslím že ona.

J: A byly by nějaké výhody, nebo možnosti na té práci co by se ti líbily?

S: No, tak třeba to volno o prázdninách, jako asi chodí do školy, ale neučí, takže tam máš takový celkem volno dlouhý, to jinde asi nemáš. A výhody ještě ... no jako určitě když se chceš vzdělávat dál třeba, tak jsou nějaké další semináře a tak. Můžeš se dál vzdělávat, nebo třeba tu psychiku dětí, že se můžeš rozvíjet celkově v tom. Tak v tomhle si myslím, že by to mohlo být zajímavé.

J: A naopak bylo něco co by tě od toho odrazovalo?

S: Asi jako občas děti, prostě podle toho jak se chovají. Někdy když vidím, jak se chovají a jak dělají bordel, tak to mě jako odrazuje. Ale zase s tím se musí alespoň jednou za život učitel setkat, s nějakým takovým žákem. Takže s tím asi nikdo jako nic neudělá no.

S: Třeba jednou šla mamka řešit něco do školy kvůli mladšímu bráčkovi, a co tam na ní pořvávali osmáci nebo deváťáci to byl masakr .. nechápu.

J: A co si myslím o tom, jak se na učitele dívá veřejnost?

S: No tak myslím si, že furt nadávaj, že si učitelé stěžují že mají málo peněz a že jim přidávaj. Ale jinak si zase myslím, že třeba i v téhle době (covid), často změnilo názor na učitele, protože jak se rodiče museli učit doma s dětma tak pochopili, že to není sranda a že to fakt stojí úsilí.

J: A co ty? Taky si myslíš, že mají učitelé málo peněz?

S: No jako já si myslím, že mají asi dost, já teda přesně nevím kolik si vydělávaj, ale myslím si že je to dobrý, že není to úplně nejmíň A taky musí počítat s tím, že mají dva měsíce volna.

J: A co ještě kamarádi a rodina? Jak koukají na to co studuješ?

S: Rodina určitě jsou nadšený, že se můžu třeba i věnovat doma bráchovi. A kamarádi ze začátku byli dost překvapení, že si chci vybrat pedák, protože jsem vždycky říkala, že učit nikdy nebudu a že se do školy nikdy nevrátím a nakonec jsem si zvolila pedák. Takže byli překvapení ale podporují mě všichni.

J: A jaký máš názor na to, že například hlavně u těch učitelů informatiky, že ikdyž tu školu třeba dostudují, tak stejně nejdou pak dělat učitele, ale stáhnou je nějaké soukromé firmy, kde jim nabídnou často mnohem víc peněz, než by jim nabídla škola.

S: Tak myslím si že je to škoda pro ty školy, protože ti žáci pak přijdou o tu kvalitní výuku těch učitelů, kteří jsou na to vyučení a ví co a jak. A pak tam musí dát lidi, které v té škole mají, i když na to třeba nemají vystudováno. Ale zase chápu ty lidi, když takhle někam přejdou, když jim nabídnou více peněz tak proto tam půjdou no, že jdou za lepším platem.

J: A myslím že je nutné, aby měli učitelé pedagogickou fakultu? Nebo by mohli učit i lidé z například odborných technických škol?

S: Tak to co já tak vidím, tak se mi zdá, že většina lidí má jako oborový vzdělání a začne učit, třeba na té mojí střední, tak většina těch lidí tu školu vyšli, a šli pak na vejšku s tím zaměřením na to co studovali na střední. Takže si myslím, že spousta lidí ani ten pedák nemá.

J: A myslíš si, že je to takhle dobře? A fér vůči studentům pedáku.

S: No myslím si, že to fér určitě není, protože pak je ten pedák úplně zbytečnej. Když by mohl učit každej, kdo má magistra nebo inženýra. A myslím si, že by měli učit lidi co mají vystudovanej pedák, protože tam mají i psychologii a takové. Ty aspekty zaměřené na ty děti, že poznají lépe, když se něco třeba děje než ty lidi co to nemají vystudované a nikdy to neprobírali.

J: A co bys řekla, že by tak mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů? A především učitelů informatiky.

S: Myslím si, že hlavně moc lidí učit nechce, když třeba viděli, jak to šlo u nich třeba ve třídách, jak ty děti zlobili. Že by neměli nervy tam před nima učit, a nějak je jako v uvozovkách vychovávat. A jinak si myslím, že v tom IT je to těžší tím, že prostě o to má zájem víc kluků než holek o tenhle předmět, a když pak ti kluci dostanou možnost jít pracovat do té IT firmy, tak jí spíše vezmou, než jít učit.

J: Tak když už jsi to takhle nastínila, šlo by podle tebe nějak zvýšit zájem holek o ten obor?

S: Určitě, já si myslím, že je to i pro holky obor, ale je to jen o tom, že ty holky nejsou tak technicky založené, a že jim pak jde hůře některé ty předměty, takže jdou raději na hudebku nebo výtvarku a podobné předměty, které mi přijdou jako spíše holčičí předměty.

Rozhovor 12 – Student L

J: Výzkumník / S: Student

J: Na začátek bych se jen zeptal, jestli souhlasíš s tím, abych si rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Určitě.

J: Tak můžeme tedy přejít na první otázku, a to by bylo, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy? Jestli si ještě vzpomeneš na něco třeba.

S: No, tak informatiku jsme měli tak od páté třídy myslím, a to byla taková ta klasika ... excel, word, powerpoint, ale jako moc základku nevím no. Tam si pamatuji akorát tak, že jsme dělali takhle ten word a podobné a to je asi všechno no.

J: Takže jen takové ty základy, žádné programování třeba?

S: Nene, to až na střední.

J: A na jakou si potom chodil střední?

S: Na průmyslovku.

J: A to byla nějaká informatická průmka?

S: jojo, informatika no, jakoby síťář.

J: Takže asi i maturita z informatiky byla co?

S: Ano.

J: A jací byli učitelé na základce? I na střední klidně.

S: No... já bych řekl, že na střední byli lepší, my jsme neměli přímo učitele, nebo jakoby... měl praxi, ale neměl pedagogické minimum, tak ten tam učil asi jen dva roky a pak nás to doučovali spíš třeba matikáři a takhle.

S: Takže tam jsme moc informatiky neměli, ale na střední už to byla pohoda no, tam už jsme měli lidi co vědí o čem mluví a to bylo úplně jiný.

J: A jaký máš druhý obor?

S: Angličtinu.

J: Proč ses rozhodl zrovna pro angličtinu?

S: Tak mně to vždycky šlo tak nějak, neměl jsem s tím žádný problém.

J: A hlavní obor byla informatika? Nebo třeba půl na půl?

S: Angličtina, v informatice jsem si tolik nevěřil no.

J: A už jsi ty někdy někoho učil? Třeba nějaké tábory, kroužky a podobně?

S: No spíš třeba jen ségry, nebo kámoše když potřebovali něco vysvětlit. Jinak jako, že bych za to dostal třeba zaplaceno, to ne.

J: Takže jen tak sem tam si někoho něco doučil.

S: No jasný. Když někdo potřeboval s něčím poradit.

J: A když jsi volil pak vysokou, byl pedák první volba?

S: Ještě do Hradce na pedák, ale ten jsem nedal kvůli přijímačkám. Kvůli vysvědčení.

J: Aha

S: Ale já jsem to měl tak 50 na 50, to co vyjde tak tam půjdu.

J: A kdyby vyšlo oboje? Kam bys pak radši?

S: To nevím teď no. To bych se rozhodoval jen kdyby oboje vyšlo.

J: Jasný.

J: A v tom Hradci, tam jsi taky dával stejný obor?

S: Jo, to byla úplně stejná kombinace.

J: A co si tak očekával, že by ses mohl naučit na informatice na pedáku?

S: No tak, já jsem ... jestli to někdy dodělám, tak jsem spíš doufal, že půjdu na střední, že si udělám nějakou tu nástavbu. Ale tak počítal jsem s nějakým programováním a nějakýma základama od všeho trošku no. Abych věděl, když se někdo zeptá, tak abych byl schopnej nějak odpovědět.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitelů?

S: No nevím, já furt jako nad tím učitelstvím přemýšlím, jestli jsem na to ten pravej, ale nevím no. Myslím si, že je to důležitá práce. Jsou určitě potřeba, a hlavně pak mladí učitelé že jo.

J: Jak si říkal, že přemýšlíš jestli jsi pro to ten pravej... proč bys neměl být?

S: Hmmm, nevím jako. To je takovej vnitřní pocit, ale tak to se může změnit třeba si vybuduju nějaké sebevědomí k tomu učitelství.

J: A jsou tam třeba nějaké výhody, nebo možnosti, které by se ti na té práci líbili? Které by tě tím směrem přitahovaly?

S: No tak tam je hodně výhod vid', jsi státní zaměstnanec a takhle, stálá práce a všechno, ale furt kdybych chtěl, tak můžu jít pracovat jinam že jo. Někam kde si vydělám víc peněz, než co bych měl tam, protože to je nějaký průměrný plat že jo. Ta motivace peněz tam není zas taková.

J: A když to doděláš tak ještě uvidíš jak jsi říkal.

S: Jojo, ještě uvidím no, ale plánuju to jako dodělat, abych alespoň titul měl.

J: A chceš i magistra?

S: Jo ideálně i magistra no.

J: Jo, ještě bych se vrátil k těm učitelům na základce a střední, dalo by se říct, že byl nějaký učitel tam pro tebe vzorem? Který by tě třeba popostrčil tím směrem k učitelství?

S: No, jako chápu, ale ze střední asi úplně ne. To byli kdyžtak spíš učitelé kteří mě jako neučili, to bylo že třeba učili tady na gymplu, a já když jsem tam šel, na doučování tak to byli skvělí učitelé, a spíš tihle no. Ale určitě tam bude taky nějaký přísun ze střední a ze základky.

J: A odrazovalo tě něco od té práce nebo volby?

S: Jako někteří učitelé, když jsem je viděl jak jsou zrujnovaní, občas to. Ale to bude asi záležet jak si to člověk nastaví.

J: A co si myslíš třeba o tom, jak se dívá na učitele společnost?

S: Hm, to nevím.

J: Nezaznamenal jsi někde třeba? Na nějakých diskuzích a tak?

S: Tak ono jak jde o peníze, tak se nadává na všechny. Já tohle jako moc nevnímám, vždycky se najde někdo, komu se to líbí a nelíbí, nejde takhle asi úplně dělat závěry podle nějakých pěti lidí na diskuzi. Já na to mám svůj vlastní pohled no. Já co se stýkám s názorama, tak jsou většinou pozitivní mi přijde.

J: Jasný.

S: Tam jde o to... já nevím jestli se mě do toho třeba nesnaží jen namotivovat, abych se na to nevykašlal, ale jako já věřím, že učitelství je prostě dobrý obor, kterej má budoucnost. Lepší než abych někde seděl u počítače a dělal webovky. To mě prostě nebaví, radši budu mezi lidma, mezi dětma a dávat jim nějaký informace, ať z nich nejsou úplný volové.

J: A co kamarádi a rodina? Jak na to koukají co studuješ?

S: Tak rodiče mě podporují, a kámoši teda se mi zdá taky, já jim teda furt říkám, že půjdu na střední a oni že to si teda užiju. Ale já říkám, že to je v pohodě, že to je o tom jak si to ten člověk nastaví no.

J: Ještě bych se zeptal, je to problém právě zrovna u informatiky, když studenti dostudují pedagogickou fakultu s tímhle oborem, často se pak stává, že je stáhnou k sobě nějaké soukromé firmy, které jim nabídnou více peněz a vystudovaní učitelé pak nejdou do školství. Co si o tom myslíš?

S: To je naprd no, já to beru takhle no, přesně jak jsi to říkal, když si dodělám titul tak buď půjdu učit, nebo do nějaké té firmy no.

J: Takže kdyby ti nabídli víc peněz v nějaké firmě, tak bys šel tam jo?

S: No... to není úplně o penězích tohle všechno, ale možná že se to dá dělat i přitom spusta věcí, třeba od 8 do 2 si odučíš, a pak půjdeš dělat něco bokem.

S: Z tohoto mého pohledu ještě nedokážu říct co bude.

J: A co by pak podle tebe mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů informatiky?

S: No.. to nevím no úplně, co mě třeba odrazovalo od toho, tak to, že bych na základce pak učil jen word, i kdybych se tady naučil víc. Proto bych taky raději na tu střední.

J: Takže myslíš, že je problém v tom že by pak ti vystudovaní učitelé nevyužili to co se naučí ve škole a to jim vadilo?

S: Nějak tak no.

J: A proč bys tak řekl, že o ten obor informatiku není zas takovej zájem na pedáku?

S: No.. možná že to je nové, nebo že se toho lidi bojí.

J: A měl bys nějaký nápad, jak přivést k tomu oboru více holek?

S: Já se třeba divil, kolik tam máme holek, že tam máme 4 nebo 5 holek, ale i tak to je dost málo no.

S: No nevím jak je k tomu dostat no, je to technický obor no. Nechci říct, že by o to holky nejevily zájem, ale většinou u těch technických oborů převažují kluci. Třeba když si vezmeš automechaniky, tak taky je tam více chlapů, tak nějak tak si myslím, že to bude podobné. Ale zase ve školství je více holek no. Tak asi taky bude záležet hodně obor od oboru.

Rozhovor 13 – Student M

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak nejdříve bych se zeptal, zda souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrál a následně ho použil v mé práci?

S: Určitě.

J: Tak můžeme teda hned začít, a první otázka která by mě zajímala je jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy, co jste se učili, jak tě to bavilo a podobně.

S: S informatikou ze základky si tak vybavuju, že jediný co jsme dělali tak bylo psaní všema deseti a malování. Nic jiného

J: Hm, takže ani třeba word a podobné jo?

S: Ne, defacto vše co bylo, tak bylo psaní a možná zkopírovat něco z netu ještě třeba do wordu, ale nic extra. Fakt jen tyhle dvě věci co si vybavuju tak bylo to malování a psaní všema deseti.

J: A kam si potom chodil na střední?

S: Chodil jsem na gympl

J: A tam jsi už měl nějak víc informatiky?

S: Tam vlastně jsem měl informatiku myslím jen dva roky, a tam šlo spíš o to, že se trošku fakt jenom okrajově probral word, excel, powerpoint a takhle, abychom dokázali vytvářet prezentace, nějaký jednodušší tabulky, grafy a podobně.

J: A ty jsi někdy v té době dělal něco sám z informatiky?

S: Vlastně pořádně jako ne.

J: A když si potom volil vejšku, tak byl ten pedák první volba?

S: Já jsem studoval tady, já jsem měl akorát jinou aprobaci, akorát to mi nějak nevyšlo. Tak jsem si pak říkal, že to zkusím znovu a jeden ten předmět si nechám a druhý změním. Tak jsem si vzal informatiku, protože předtím jsem měl matiku a na tom IT jsem myslel, že ta matika by nemusela být tak složitá a mohlo by to být o něčem jiném. A hlavně jsem se vždycky taky ochomejtal okolo počítačů a her a takový srandy, a myslel jsem si, že tady je určitě nějaký programování a webovky a tak, takže jelikož se znám s nějakýma lidma třeba zrovna ohledně webovek, tak jsem si říkal, že bych se to mohl naučit a pak třeba i nějaký ty webovky udělat. Nebo i ohledně toho programování.

J: To chápu.

J: Už si někdy někoho učil? Třeba vedl, nebo pomáhal na táborech, vedl kroužek nebo podobné věci?

S: Jen tak jsem jako doučoval nějakou matiku, nebo angličtinu, spíš že někdo potřeboval třeba poradit.

J: Takže to nebyla brigáda jo?

S: Nene, jen fakt že potřeboval někdo něco vysvětlit.

J: A proč zrovna pedák, když jsi volil vejšku?

S: No... říkal jsem si, že to zkusím prostě, že by to mohlo vyjít a jelikož do budoucna to vypadalo, že by to mohlo být na dobré cestě, že by to mohlo být finančně lukrativní povolání a přece jenom, když jsem viděl co tam ty děcka občas předvádí a co tam ty učitelé taky dokáží občas předvést v té výuce, tak si myslím, že kdyby se mi zadařilo a vystudoval jsem a pak u toho zůstal, tak úplně blbečky bych ze svých hodin nemusel mít.

J: Takže ještě nevíš jestli bys chtěl pokračovat tím směrem když to dostuduješ?

S: Nevím no, to se uvidí, protože já předtím jsem tu byl dva a půl roku a ty praxe pokud si je člověk nevezme nepovinný tak je vůbec neměl, teď sou zařazený rovnou do prvků, mám je teď, takže uvidím asi podle toho no. Jako rozhodně je to něco jináčího, na těch praxích už jsem byl a rozhodně je to něco jiného bejt face to face s těma děckama a něco jiného na distance, protože pak na tebe ty děcka dost pečou a vůbec je nezajímáš.

J: A co si tak celkově myslíš o práci učitele?

S: Jak to myslíš přesně?

J: Jako když se řekne učitel, tak co tě napadne.

S: No tak asi by učitel měl být trošku autorita pro ty děcka, ikdyž to se moc nestává v poslední době a dneska už si pořádně ten učitel tu autoritu nemůže získat, oproti tomu, co si já pamatuju ze střední nebo základky, protože kdyby náhodou něco řekl, nedejbože na to dítě šáhl, tak už tam běží rodiče a „on řekl tohle mému klukovi, tohle udělal“ a já nevím co všechno. Já jsem byl zvyklej na základce, prostě když člověka nachytal učitel při nějaký krávovině, třeba se někde na něco věšel nebo tak, tak prostě dostal z jedny druhý strany a radši to neřikal doma, protože by doma dostal znova. Takže dneska jako ten učitel nemá, za mě si myslím, že má strašně malý právo cokoliv říct, nebo udělat, aby z toho neměl následky nějaký. Kort pak ve městě někde.

J: A má ta práce nějaké výhody, nebo něco co by se ti na ní líbilo?

S: Tři měsíce volno, a v uvozovkách pracovní doba od devíti do pěti, ikdyž v realitě to tak určitě není no, hlavně teda těch prvních pár let, než si člověk udělá všechny materiály a tak nějak do toho zajede.

J: Ještě bych se vrátil k tý základce a střední, jestli tam byl nějaký učitel, který by se dal považovat za nějaký vzor pro tebe, nebo že tě popostrčil tím směrem třeba.

S: Hmm.. někteří byli určitě dobří, ale někteří zas stáli za prd no. Měli jsme tam takovýho učitele, zrovna učil matiku a to byl fakt jako řízek, byla s ním sranda, on nás třeba i třísknul tím svým rozpadlým sešitem přes záda, když jsme nedávali bacha a všichni jsme to brali ze srandy, a taky to tak bylo myšlený.

J: A jak podle tebe na učitele nahlíží veřejnost?

S: Myslím si, že společnost je vidí tak jako že, že si říkají „no ty vado ty sou hrozný, ty ty děcka nic nenaučí, vůbec jím to nedaj, chtěj po nich zbytečný kraviny“. To si myslím, že je dost velká část společnosti, že si tohle o nich myslí, ale už pak nevidí to, že ty děcka na to úplně dlabou, to je už druhá věc.

J: A jak koukají na to, že studuješ na učitele tvoje rodina a kamarádi?

S: No, rodina ta je spokojená si myslím, ty by ze mě nejraději viděli učitele matematiky. A jinak s kamarádama jsem se tím nikdy moc nebavil, prostě každej jsme šli na nějakou školu a nějak se to

neřešilo. Akorát s lidma se kterýma jsem se potkal až jako dýl, že neznají mě tak dlouho, tak s mojí osobností na to koukali jak péra z gauče.

J: A ještě bych se zeptal, ty jsi mluvil o tom, že by to mohlo být finančně lukrativní. Co si myslíš o tom, že právě u informatiky často končí lidi co tu školu vystudujou mimo školství a stáhnou je soukromé IT firmy.

S: No tak to je samozřejmě jedna z věcí ty peníze, a rozhodně když člověk třeba nemá psychiku na to se věnovat těm dětem, nebo snášet ty děcka. Protože nějaký lidi nemají rádi děti třeba, kort ne pubertáky. Tak si myslím rozhodně že peníze je jedna věc a druhá věc je ta, že se třeba na tý škole nemůže projevit to co je baví. Tady jak k tomu má člověk ten druhý předmět, ale víc ho baví ta informatika, tak nemá takovej potenciál předat ty věci co se naučil a co ho baví. Já co si pamatuju na základkách co jsem znal lidi nebo spíš na střední, tak třeba programování nikde nebylo. Ani ten scratch. Dneska už děcka dělají na základce ve scratchi, já jsem se s tím setkal až na vysoký. Ale ta doba je jiná no. Každopádně si myslím. Že když se nechaj ty lidi takhle stáhnout těma firmama, tak mají ty lidi blíž k tý informatice než k tomu učení.

J: A myslíš, že tohle by mohla být příčina nedostatku učitelů informatiky? Nebo by tě napadlo ještě něco jiného?

S: No... jako já si myslím, že teď shání školy úplně všechno, protože ta generace co učila už je stará. Často jsou učitelé už v důchodu a ještě učí. A Další věc je ta, že to ty lidi prostě nechtějí dělat, já sám taky ještě úplně nevím jestli budu chtít učit. Protože to je dneska hrozně velká zodpovědnost aby se něco nestalo, a ten přístup těch rodičů a dětí je taky jinej než býval.

J: A napadlo by tě, jak by se dal zvýšit zájem o informatiku na pedáku?

S: Asi jo, ale jde spíš o to že když já byl na gymplu tak tam je to všeobecný. A když člověk má blízko k tý informatice, tak jde většinou na střední zaměřenou na tu informatiku. A pak tihle lidé zase tak většinou nepůjdou učit, spíš se zaměří na nějakou tu firmu a budou pracovat tam. Spíš jak zvýšit zájem o IT v učitelství tak si myslím, že by se mělo třeba na gymplu a podobných učilo víc informatiky. Chtělo by to se tam víc učit ty zajímavý věci.

J: A co ještě problém toho, že na informatiku na pedák nechodí moc holek, měl bys nějaký nápad jak zvýšit jejich zájem?

S: No asi stejně jako to co jsem říkal předtím. Zase nějaké zajímavé projekty na tohle téma s robotikou programováním a podobnými věcmi. A proč je jich tam málo... no myslím si, že zas tolik holek nemá zájem o technologie, počítače a tak. Že je zajímavý jiné věci. To je stejně jako že nechodí na automechanika.

J: Takže je to nějaký stereotyp a ten platí

S: Jojo, že je ta technika prostě nezajímá.

Rozhovor 14 – Student N

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak na začátek bych se chtěl zeptat, zda souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Ano, souhlasím.

J: Fajn, tak můžeme rovnou přejít na první otázku... a to by bylo, jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy? Co jste brali, jestli tě to bavilo a podobně.

S: Tak to byla zajímavá zkušenost, vzhledem k tomu, že někdy v šesté třídě jsem měl paní učitelku, která si řekla... no, máte informatiku poprvé, projdeme word, powerpoint, excel. Ten jsme tedy vážně projeli, další rok jsme měli stejnou učitelku znova a opakovalo se to ve stylu, vás jsem ještě neviděla, tak si projedeme word, powerpoint, excel a takhle to probíhalo v podstatě až do deváté třídy. Takže mé zkušenosti ze základy byly v podstatě o opakování tří programů neustále dokolečka.

J: A na jakou jsi potom chodil střední školu?

S: Na obchodní akademii, takže...

J: Tam jsi měl informatiku nějak?

S: No, tam bych to mohl rozdělit na dvě části, měli jsme psaní všema deseti, tam se hodně probíral word, takže word doopravdy do detailů jsme probrali každou část. A potom informatika byla taková, no... projeli jsme word, access, powerpoint a nějaké základy co třeba v sobě má počítač, jaký sou možný věci k němu připojit externí.. na to si každý měl udělat prezentaci a asi jsme probrali co je ascii a jak v ní převádět.

J: A takže žádné programování tam nebylo?

S: Žádné programování, nic, na střední.

J: A jací byli učitelé na střední?

S: Informatiky?

J: Klidně celkově můžeš říct.

S: Tak to jak kdo no, musím říct, že někteří byli přísní, ale naučili. Pak naučili a ani nebyli přísní, ti byli moji nejoblíbenější, a pak ten třetí extrém byli přísní a nic nenaučili.

J: A dalo by se říct, že by byl některý z těch učitelů, ať už na střední, nebo na základce pro tebe nějakým vzorem? Nebo že by tě popostrčil tím směrem k učení?

S: Hmm.. ne přímo k informatice, ale na základce jsem měl od šesté třídy skvělou učitelku matematiky a když už bych měl někoho říct, tak jí.

S: Můj major je kdyžtak matematika, IT mám spíš jako minor. Protože jsem nevěděl co dalšího si vybrat k tomu, takže.

S: Ještě jsme teď mohli na konci zimáku prohodit tyhle dva předměty, jako že bych měl IT major. Čehož jsem nevyužil a teď toho trochu zpětně lituji.

J: Tak se posuneme dál trošku, a mě by zajímalo, jestli jsi už někdy někoho učil, klidně tábory, kroužky atd.?

S: Tábory jsem nevedl, co se týče střední školy, tak jsem hodně doučoval matematiku spolužáky a co se týče teď, tak pracuju ve škole populo a doučuju lidi co vlastní školu nezvládají.

J: Tak to je pěkný.

S: A byl pedák první volba? Nebo si dával přihlášku ještě někam jinam?

J: Abych řekl pravdu, tak nejdříve jsem ani na vysokou školu úplně nechtěl. Ale kvůli té situaci co byla, tak většina kanceláří snížila stavy a teď nechali jen nabídky ve stylu tři roky zkušeností a víc, nebo za minimální mzdu se kterou se člověk skoro ani neuživí. Tak jsem si řekl, proč nejít dál studovat. Ale jako jedinou přihlášku jsem si dával na pedagogickou fakultu no.

J: A měli jste nějaké přijímačky?

S: No, matiku nám odpustili, ale měli jsme přijímačky z IT a tam ani nebyli tak těžký, spíš jestli má člověk nějaký potenciál to pochopit později.

J: A proč zrovna ten obor informatika? Když jsi na střední skoro informatiku neměl.

S: Tak tam bylo jen pár výběrů. Co se týče biologie a geologie, tak ze zkušenosti vím, že se nerad učím, takže jsem si řekl, že takový množství informací dobírat nebudu. A co se týče fyziky, tak to mi znechutila jedna učitelka ze školy, ta byla právě přísná a nic nenaučila. A říkal jsem si, že kdybych měl mít někoho takového znova zrovna u fyziky, tak bych pak už neměl asi ani náladu to učit, natož studovat.

S: A pak jsem měl tu možnost informatiky no, a jelikož si rád s počítači hraju už od mala, sice jsem se jim nevěnoval na škole, ale volnočasově ano. Takže to byla lepší volba no.

J: A co si tak očekával, že by ses na tom IT mohl naučit?

S: Popravdě nevím co jsem očekával, já si říkal že když už půjdu na základní školu tak to nebude tak složitý, najednou jsem měl algoritmizaci, příští semestr programko. Takže trošku víc než jsem čekal asi. Ale nemůžu říct, že jsem čekal něco tak těžkého.

J: Tak uvidíš jak to bude vypadat dál no.

J: Co si celkově tak myslíš o práci učitele?

S: Tak vzhledem k tomu, že mám s učiteli i spoustu záporných zkušeností, tak abych pravdu řekl, je to těžká práce. Pokud chce být člověk dobrý učitel. Ale na druhou stranu, pokud si člověk chce jen vydělat, tak to není tak náročné v realitě. Protože ti lidé, nikdo je skoro nevyhodí, ať udělají cokoliv.

J: Takže se ti zdá, že je tam ta jistota stabilní práce?

S: Zdálo se mi to tak no.

J: A když dostuduješ, budeš chtít pokračovat tím směrem?

S: Když dostuduji bakaláře teď, tak bych určitě rád tímto směrem pokračoval. Vzhledem k tomu, že potom tedy nevím co dalšího bych dělal.

J: A líbí se ti na té práci ještě něco?

S: Tak jak už jsem říkal, stabilita a ačkoliv vím, že oproti dětem, nemají tak dlouhé prázdniny, tak stejně je tam dost volna, takže to.

J: Zase na druhou stranu si nemůžou moc vybrat kdy to volno budou mít.

S: To je pravda, ale

J: Ale zas to léto třeba je v dobrý termín.

S: To je pravda.

J: A odrazovalo tě naopak něco od toho?

S: Jestli bych měl na ty děti nervy. Mám tři mladší sourozence, takže někdy si uvědomuju, že moje nervové limity nejsou úplně nejvyšší.

J: Tak to chápu no.

J: A co bys ještě tak řekl, že si myslíš o učitelích veřejnost?

S: Tak, momentálně jsme v období, kdy se to hodně mění, protože máma ještě vzpomíná dobu, kdy učitel mohl mlátit. Najednou se to rozhodně nesmí. Dost lidí si na učitele zase vyskakuje, na druhou stranu je dost lidí co je respektují. Je to takové všelijaké.

J: Je to zamotané no. Myslíš, že by měli mít větší pravomoci?

S: To je takové dost zpochybnitelný, protože aby toho nezneužívali. Já třeba když jsem na střední na tělocviku kolaboval z cukrovky, tak mi jeden učitel řekl, že mi dá pětku z práce v hodině.

J: Tak to je blbý no, když někdo vůbec nemá takovou tu potřebnou empatii.

J: A co tvoje okolí, jak koukají na to co studuješ?

S: Tak, tady jsou dva směry, pár lidí mi říká, že budu dobrým učitelem, pár že špatným učitelem. Ale nikdo mi neříká, že by to byla špatná volba, z celkového pohledu, nebo co se budoucnosti týče.

J: Tak to už uvidíš jak si to sedne v průběhu, nebo přímo v praxi.

J: Ještě by mě zajímal názor na to, že studenty informatiky často stáhnou soukromé firmy mimo školství. Především kvůli platu.

S: Tak jedním problémem možná bude to, že ti učitelé se v tom IT úplně nemusí orientovat, stačí tři programy a celou základku tím naučí.

J: No zase ale teď prošlo, že se bude učit něco jiného a tohle už úplně nebude stačit.

S: Jo vlastně pravda, vím, vím. Že tam bude i to kódování, algoritmizace apod.

J: A co bys ještě tak řekl, že by mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů? A především pak učitelů informatiky.

S: Tak abych pravdu řekl, třeba tady v Plzni, my jsme tady hlavně na pedárně, ale nějaké učitele máme z fakulty aplikovaných věd a s nima je to o dost složitější se jen třeba domluvit. Máme tam i nějaké, kteří si myslí, že lidi z pedárny jsou v těchto dvou předmětech třeba podřadnější a máme u nich třeba rovnou o známku horší. A takové případy no.

J: To je naprd no, jestli to tam takhle je

S: Takže ta vyhazovost je o dost větší takhle.

J: A kolik vás tam je takhle?

S: Na začátku nás bylo 60 na informatice.

J: To je dost.

S: Ale celkově to vypadá, že dál nás půjde přibližně 10.

J: Jo tak to je velká úmrtnost.

J: A kolik tak máte holek na informatice?

S: Co vím, tak asi 3 nebo 4 holky.

J: Tak to není moc, měl bys nějaký nápad jak zvýšit zájem holek o tenhle obor?

S: Na matice je zase většina holek ale. Což jsem se divil, ale zase to víc třeba nezvládaj. Což tedy nemusí být jejich chyba. Zase se mi zdá, že tam jsou učitelé podle kterých to ty holky nemají zvládat a hodnotí je hůře.

J: Popravdě, úplně netuším. Protože třeba u nás jedna šla z cukrářky, další programuje sama od sebe. Takže ty holky tam nemají nějaký společný vlastnosti. Spíš tam šli jen kvůli tomu, že je to zajímavá. Ale nevím jak zvýšit jejich zájem no.

Rozhovor 15 – Student O

J: Výzkumník / S: Student

J: Tak na začátek bych se zeptal, zda souhlasíš s tím, abych si ten rozhovor nahrával a pak použil v mé práci?

S: Určitě.

J: Super, tak můžeme přejít rovnou k první otázce. Jaké máš zkušenosti s informatikou ze základní školy? Co jste se učili, jak tě to bavilo apod. ?

S: Tak jako bavilo mě to, ale zkušenosti byly skoro nulový, protože si pamatuju informatiku jen tak na gymplu nízkým co jsem byla. A potom když jsem šla na učební obor, tak tam informatika byla spíš jenom třeba práce s powerpointem a opravdu jednoduchý práce v excelu, takže informatiku šla bokem.

J: Jasný, a potom tedy ta střední škola, nebo si říkala, že máš učební obor.

S: Učební obor a pak byla nástavba no. A to jsme místo informatiky brali spíš korespondenci, třeba smlouvy a jak se to píše a tak. Spíš word.

J: A maturita na nástavbě, tam teda asi informatika nebyla že?

S: Ne, ne. Tam je účetnictví, ekonomika, marketink.

J: A jací byli učitelé na těch školách?

S: Co se týče gymnázia, tak tam jsem byl nejvíc spokojený, tam byl pan učitel vstřícný a naučil hrozně moc. Co se týče učitelů na učebním oboru, tak to jsem měla jednoho, s kterým jsem neměla moc dobré zkušenosti, protože hodně byl vysazený na ženský a pokud ta ženská s ním neflirtovala, tak většinou byl na ní nepřijemný.

J: Až takhle jo?

S: Bohužel no.

J: A ty jsi vlastně říkala, že bys potom chtěla učit...

S: Cukrařinu.

J: A dalo by se říct, že nějaký ten učitel, třeba ten z gymplu, ti byl vzorem? Nebo že tě popostrčil tím směrem?

S: To byla moje paní mistrová z praktického výcviku, protože semnou chodila na různé soutěže, na kurzy a když jsem vyhrála titul mistra Český republiky, tak jsem se rozhodla, že bych mohla ty informace předávat dál, tak jsem se rozhodla, že bych ráda učila, ale ne na praktickém výcviku, ale teorii.

J: Tak to gratuluju za tu výhru.

S: Děkuju.

J: A už si někdy někoho učila? Nebo třeba tábory a podobně?

S: Dalo by se říct, že už na základce jsem spolužáky doučovala třeba látku co jsme probrali, potom na nástavbě jsem doučovala účetnictví, protože ostatní tomu nerozuměli, tak jsem doučovala tu látku před maturitou, potom jsem hodně doučovala matematiku na střední škole. Teda jako studentům ze střední školy.

J: A vy tam máte v Plzni nějak, že si volíte hlavní obor a vedlejší, pokud se nepletu?

S: Ano.

J: A jak to máš ty?

S: Já mám hlavní informatiku a vedlejší technickou výchovu.

J: A když jsi potom volila vejšku na kterou půjdeš, tak proč padla volba na pedák? Asi kvůli tý cukračině že?

S: Jojo, z toho důvodu, že jsem chtěla učit, tak jsem tam šla na den otevřených dveří a pan tajemník tam byl a tak jsem se rovnou zeptala, na jaký obor mám jít, když budu chtít učit tu cukračinu, že vlastně potřebuju mít magistra, abych mohla být ve škole. A on mi řekl co umím, tak jsem mu říkala ty zkušenosti že žádný nejsou, ani co se týče češtiny, němčiny, nebo matematiky, že prostě to šlo na učňáku stranou a tak mi právě navrhl tu informatiku a technickou výchovu.

J: Myslel že zrovna informatika nebude problém bez předchozích zkušeností jo?

S: Podle něho ano, podle něho je to jedna z nejlehčích možností, protože s informatikou se setkáváme pořád, každej je furt na počítači a třeba si hraje nějaké hry a tak. Proto si myslím, že mi to navrhnul. A taky si myslím, že to navrhnul protože je tajemník zrovna z katedry informatiky, takže chtěl mít nové studenty.

J: A co myslíš, trefil se? Že by to mohlo být lehčí?

S: Já si myslím, že se zrovna pan tajemník trefil do oboru, kterej mě baví a docela dost ho chápu, dokonce mám youtube kanál, kde vysvětluju ostatním studentům látku, takže jsem se v tom docela i našla.

J: Tak to je paráda!

J: A co jsi tak očekávala, když jsi nastupovala na tu informatiku. Co by se tam tak mohlo učit.

S: Říkal mi nejdřív, ať se zaměřím na převody soustav číselných. Ale já si tak myslela, že budeme pracovat v různých programech, že se naučíme tak nějak složení počítače, jak ho sestavit, ale zatím je to úplně jinak.

J: Třeba programování tam máte?

S: Teď jsme měli v letním semestru akorát algoritmizaci, což je příprava na programování.

J: Jasný, jasný. A teď trochu stranou od tohoto, co si tak myslíš o práci učitele?

S: Že to je strašně náročná práce a musí mít ten člověk psychickou zdatnost a musí vědět ten člověk, jak s dětma pracovat, protože na každého platí něco jiného.

S: A co tě na té práci láká?

S: To, že to skoro nikdo nechce dělat, a hlavně že těm dětem můžu udělat nějaký vzor, že z nich nemusí vyrůst takový sígři, nebo že se něco naučí, že budou chytřejší, vzdělanější, že si pak lépe poradí v reálném životě.

J: A když to dostuduješ, tak budeš chtít pokračovat dál.

S: Jojo. A pokud by mi nevyšla ta cukrařina, tak bych asi zkusila tu informatiku.

S: Taky proto, že bych chtěla vystřadit takový ty učitele jako jsem měla já na střední škole.

J: A odrazovalo tě něco od té volby?

S: Většinou to bylo to, že když jsem měla problém něco pochopit, tak jsem měla chuť to vzdát.

J: A přímo tu volbu?

S: Odrazovalo, kvůli tomu, že jsem předtím ještě rok měla práci s krásným platem už, tak to hodně ovlivňovalo volbu jestli vůbec půjdu. Tak to bylo docela náročné zvážit.

J: Myslíš si, že se veřejnost dívá na učitele oprávněně skrz prsty?

S: Já si myslím, že je nevnímá tak jak by měla. Třeba co se týče přítelovo rodiny, tak ti mají vsugerovaný jako takovej ten... ne póvl, ale nemají je rádi, protože si myslí, že nutí do učení a takhle, a to bych chtěla trochu změnit. Zároveň si myslím, že si spousta lidí neuvědomuje co ta práce obnáší, a také rodiče dětí nedokážou pochopit, že často ty děti zlobí, takže ty učitele pak třeba nemají rádi, že jim dají špatnou známku. A spíš ještě učitele teď sprdnou nebo jsou na ně našťavní.

J: A jak jsi říkala, že ti přítelovo rodiče nemají učitele rádi, tam nebylo žádné odrazování z jejich strany?

S: Ani ne, spíš jsou našťvaný asi že ještě nepracuju.

J: A co tvoje okolí? Jak na to koukají, že studuješ učitelství?

S: Rodiče jsou na mě strašně pyšní, protože ti zvládli jen výučňák a to ještě s odřenýma ušima, takže táta je strašně pyšnej, že má doma vysokoškolačku a máma to samý. A kamarádi si mě maximálně dobírají, že jsem učitelka, ale přitom když se bavíme tak mě uznávají, protože jsem je taky učila a ví že dokážu naučit.

J: A co si myslíš o tom, je to zrovna problém u té informatiky hodně, že když to lidi dostudují, tak je často stáhnou soukromé firmy do IT a nepokračují do školství.

S: Hm. Je to hodně těžký, já si myslím, že je to tím že peníze hýbou světem a každý má takovej ten sen, postavit si baráček, takže potom spíš jdou za tou vyšší výplatou než jít učit, ale je to člověk od člověka no.

J: A co si myslím ty o platu jaký mají učitelé?

S: Řekla bych, že by ho mohli zvýšit, na to kolik mají nervů s žákama. Taky nemá učitel skoro žádný osobní život, protože jsou buď ve škole, nebo něco opravují.

J: A co si teda tak myslíš, že by mohla být hlavní příčina nedostatku učitelů? A především pak informatiky.

S: Já si myslím, že je to tím, že je to náročný, je to mizerně placený, pak jak jsi říkal, že je ty firmy stáhnou a taky si myslím, že dost lidí to vzdá už jenom proto, že dostat se do nějaký školy je docela náročný, že tam je to často přes známý.

J: A co bys tak řekla, že by mohlo vést ke zlepšení té situace? Zvýšení zájmu o obor informatika.

S: Hmm.. je to možná i tím, že spousta lidí se to naučí doma, takže tu školu pak nepotřebují. Ale řekla bych, že kdyby třeba měli nějaké lepší benefity, třeba aby když půjdou do školství tak benefity od státu, plus určitě zvýšit plat a možná i aby měli učitelé volnější ruku co se týče vyučování, protože se musí řídit osnovou a nevím jestli je to vždy úplně dobře.

J: A poslední věc co tu mám, tak proč myslíš, že je na tomto oboru málo holek? A kdyžtak i nějaký nápad jak ten zájem zvýšit.

S: No na IT jsme asi tři.

S: Já si myslím, že většinou ty holky směřují třeba do toho zdravotnictví, a kadeřnictví a tak. Taky je to možná trochu to utlačování ze strany chlapů, že když jsou pak ty holky starší, tak už mají třeba přítele a ten jí řekne „nehrab se v tom, ty tomu nerozumíš“, takže to je třeba odradí.

J: A ještě jedna otázka teda vlastně, já měl rozhovor ještě s tvým spolužákem, a ten říkal, že vás tam učí učitelé z favky, tak co si o tom myslíš?

S: No, já si myslím.. já asi úplně nevím kdo je z favky, ale myslím si, že to může být dobré, třeba můžou mít tu informatiku na vyšší úrovni, takže nám toho můžou dát víc, sice budou chtít toho víc, ale myslím si, že se raději naučím lepší vědomosti, protože jsem v tomhle hodně horlivá a chci vědět úplně všechno, takže pro mě je to lepší.